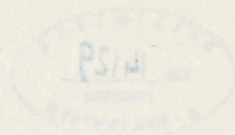

LUDOMIR
SLENDZINSKI

MUZEUM OKRĘGOWE
W BIAŁYMSTOKU

KATALOG WYSTAWY
MALARSTWA I RZEŻBY
LUDOMIRA SLEŃDZIŃSKIEGO

BIAŁYSTOK 1972

ORGANIZATORZY WYSTAWY
MUZEUM OKRĘGOWE W BIAŁYMSTOKU
BIAŁOSTOCKIE TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ
SZTUK PIĘKNYCH

OPRACOWANIE SCENARIUSZA
I KATALOGU WYSTAWY
IRENA KOŁOSZYŃSKA

OPRACOWANIE GRAFICZNE
PLACYDA BUKOWSKA

Ludomir Sleńdziński urodził się w 1889 r. w Wilnie w rodzinie o silnie zakorzenionych tradycjach artystycznych, gdyż zarówno jego ojciec Wincenty jak i dziad Aleksander byli malarzami.

Po ukończeniu szkoły średniej w Wilnie studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu pod kierunkiem świetnego malarza i pedagoga Dymitra Kardowskiego. Dyplom artysty uzyskał w 1916 r. za kompozycję *Sielanka*, która zwróciła na siebie uwagę prasy, m. in. wybitnego krytyka artystycznego Aleksandra Benois i została zakupiona do zbiorów Akademii.

Trudne lata pierwszej wojny światowej nie stwarzały młodemu malarzowi sprzyjających warunków dla rozwoju i uniemożliwiały dalsze kształcenie się w obranym przez siebie kierunku. Lecz wkrótce po powrocie do kraju w 1920 r. Sleńdziński rozwija szeroko zakrojoną działalność artystyczną. Bierze udział w założeniu Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, którego zostaje pierwszym i długoletnim prezesem, pełniąc tę funkcję przez cały czas do drugiej wojny światowej. Przy Towarzystwie powstaje szkoła rysunkowa, przekształcona później w Szkołę Rzemiosł Artystycznych i jest wydawane czasopismo *Południe*, poświęcone sztuce i krytyce artystycznej.

Lata dwudzieste — to okres wyjątkowej pracy, uczestniczenia w wystawach Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków i stowarzyszenia Rytm, którego Sleńdziński był członkiem, a także pierwsze wystąpienia na wystawach zagranicznych. W tym czasie młody artysta dąży do pogłębienia własnego warsztatu i rozszerzenia wiedzy malarskiej.

W latach 1923—1925 podczas podróży do Paryża a zwłaszcza do Włoch, gdzie pozostaje przez dłuższy czas, artysta bliżej poznaje dzieła mistrzów Odrodzenia. Pod ich wpływem wkracza na drogę wiodącą do pasjonujących go trudnych rozwiązań kompozycyjnych i fakturalnych, drogę do wzbogacenia własnych środków wypowiedzi artystycznej. Podjęte w drugim etapie podróże jeszcze raz do Włoch i Francji, a także do Anglii i Hiszpanii, Grecji i Egiptu, Syrii, Palestyny i Turcji otworzyły przed malarzem świat wielkich wrażeń, dały trwałą podkład jego wyobraźni artystycznej.

Sleńdziński w sposób na wskroś indywidualny potrafi korzystać z doświadczeń sztuki dawnej, szczególnie tej, która najbardziej odpowiada jego usposobieniu, jego predyspozycji psychicznej, jego pojmowaniu istotnych zagadnień sztuki. Najbliższą mu stała się sztuka wczesnego Renesansu, będąca wyrazem harmonii i opanowania, precyzji rysunku i kompozycji, umiaru w stosowaniu barw. Nie obce mu są także zdobycze plastyki współczesnej. Wprowadza do swych prac, zwłaszcza wczesnego okresu, elementy płaskorzeźbione, złocenie, srebrzenie. Inny charakter, daleki od tradycyjnego przybiera u niego tło. W swych zestawieniach elementów płaskich i trójwymiarowych jest bliski poczynaniom kubistów. W swych ciągłych poszukiwaniach nowych rozwiązań wykazuje niezwykłą logikę, konsekwentnie realizuje wytyczony przez siebie program, w którym nie brak momentów eksperymentowania; posuwają one jego sztukę naprzód, wskazują nowe kierunki działania.

Elementy płaskorzeźbione przemieniają niekiedy obrazy Sleńdzińskiego w płaskorzeźby polichromowane, które mimo to pozostają bliższe malarstwa (*Siostra Franciszka, Portret matki*).

Odrębne zagadnienie w twórczości artysty stanowią rzeźby; niektóre z nich sprawiają wrażenie daleko rozwiniętej w swej konsekwencji formy malarskiej, której plastyka zmusiła do wyjścia poza obręb płaszczyzny dwuwymiarowej.

Twórczość swoją Sleńdziński opiera na opanowanym do perfekcji warsztacie i do wirtuozerii doprowadzonym rysunku, którego znajomość zawdzięcza zarówno studiom w Akademii petersburskiej jak i systematycznej pracy, niemal codziennie wykonywanym ćwiczeniom.

W dorobku artysty przeważają portrety oraz kompozycje figuralne. Cechuje je ogromna synteza linii i formy, wyszukana, a niekiedy nieoczekiwana w swych zestawieniach gama kolorystyczna. I chociaż Sleńdziński sięga czasem do wzorów podziwianych przez siebie mistrzów Odrodzenia, jego koncepcja dzieła pozostaje na wskroś nowoczesną.

Krajobraz — zwłaszcza we wczesnym okresie — nie był traktowany przez artystę, poza nielicznymi wyjątkami jako odrębne zagadnienie. Wprowadza go do portretów i kompozycji jako tło lub motyw uzupełniający, silnie jednak zespolony z głównym tematem. Pejzaże, jako samodzielny rodzaj, występują w późniejszym okresie twórczości Sleńdzińskiego. Są to niekiedy dzieła pełne uroku i przejmującej głębi. Nie zawsze jest to krajobraz wzięty bezpośrednio z natury. Czasem artysta zespala ze sobą różne motywy utrwalone w pamięci, które w jego interpretacji urastają do rangi poematów; nadaje im tego rodzaju nazwy jak: *Oratorium, Legenda, Nokturn*.

Podróże, realizacja twórczych zamierzeń, udział w licznych wystawach, a od 1925 r. kierownictwo katedry malarstwa monumentalnego na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie wypełniają bez reszty życie artysty. Znajdują w tej działalności odpowiednie zastosowanie jego energia, zdolności organizacyjne, talent pedagogiczny.

Druga wojna światowa, lata okupacji niemieckiej — stały się dla Sleńdzińskiego okresem izolacji artystycznej, a jednocześnie okresem pogłębionej pracy twórczej z kilkumiesięczną

przerwą, gdy aresztowany w 1943 r. przez Gestapo jako zakładnik zostaje umieszczony w obozie ciężkich robót w Prawianiskach na Litwie.

Podczas wojny powstały wielkie płaskorzeźby polichromowane i portrety, w tym przepiękny *Portret córki w szalu hiszpańskim*, bogaty kolorystycznie o wielkich walorach tonalnych, z tajemniczym i pełnym ukrytej dynamiki krajobrazem w tle. W tym samym czasie zostały też namalowane niewielkie kompozycje: *Dzień królowej*, *Dożynki*, *Karnawał*, *Czarownice*, *Ogrodniczki* w których dominuje odświeżony nastrój, bądź sceneria zgoła bajkowa.

Po wojnie artysta osiedla się w Krakowie i powraca do pracy pedagogicznej, obejmując na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej katedrę rysunku odręcznego. W atmosferze odprężenia po ciężkich latach okupacji bierze czynny udział w życiu uczelni. Po usamodzielnieniu się Politechniki, poprzednio związanej z Akademią Górniczą, w 1954 r. zostaje jej pierwszym rektorem. Uczestniczy w ogólnopolskich wystawach plastyki. Jego kompozycje: *Spawacze*, *Szermierze pokoju*, *Barykada*, *Wolny śpiew*, poświęcone robotnikom i bojownikom o wolność znalazły się na liście zakupów Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz innych instytucji.

Jednakże predyspozycje artysty do szeroko pojętej syntezy, i jego dążenia, idące w kierunku utrwalenia elementów ponadczasowych, skłoniły go do wyjścia poza krąg tematyki nawskroś współczesnej. Przez jakiś czas próbuje także rozwiązań w innej płaszczyźnie, zbliżonej do abstrakcji. W swych kompozycjach o dużej ekspresji wkracza w świat poza realnych wyobrażeń. Próbuje znaleźć formę malarską dla tego rodzaju tematów jak: *Niebo*, *W strefie gwiazd*, *Wulkan*, *Poza ziemią*, *Katastrofa kosmiczna*. Z właściwą sobie konsekwencją rezygnuje tutaj z tradycyjnie przyjętego dla obrazu kształtu prostokąta, zastępując go kształtem nieregularnych wieloboków, co potęguje wymowę dzieła. Jednakże głównym przedmiotem zainteresowań Słędzińskiego pozostaje nadal portret i kompozycja figuralna, gdzie znajdują zastosowanie tak znakomicie przez artystę opanowane zasady malarstwa monumentalnego. Przy wielkiej syntezie linii i formy, klasycyzującej w swym charakterze, wiele uwagi poświęca akcesoriom ubioru, które rozpracowuje ze szczególnym zamięłowaniem i starannością i w których za każdym razem próbuje nowych rozwiązań. Pociąga go przepych Odrodzenia, toteż korzysta z każdej sposobności, którą nasuwa mu temat aby wprowadzić bogaty strój i odpowiednią do tego scenerię.

Po przejściu na emeryturę Słędziński ma większą niż dotychczas możliwość skoncentrowania swej uwagi na pracy twórczej. Zaczynają pasjonować go cykle, w których konsekwentnie rozwija zarówno interesujący go temat jak i problem malarski. Cykl *Talia moich kart* stanowi zespół portretów członków najbliższej rodziny, wcielonych w postacie dam, królów i waletów z kart. Tutaj właśnie artysta znalazł sposobność do wprowadzenia bogatych, fantastycznych strojów kobiecych. W cyklu *Astronomia*, przedstawiając kolejno konstelacje gwiazdne daje upust swojej wyobraźni.

Ponadczasowość — zagadnienie, które często nurtowało artystę dochodzi do głosu w jego

portretach, gdzie wysuwa jak gdyby sugestię nieprzemijania w określaniu jednostki ludzkiej, nacechowanej renesansowym spokojem i opanowaniem. Ponadczasowość znalazła także wyraz w takich kompozycjach jak *Helios*, *Ananke*, a także sięgających w przeszłość jak *Wspomnienie* i *Barbara Radziwiłłówna*. Ta ostatnia posłużyła także jako pretekst do opracowania bogatej ornamentyki szaty.

Interesującą pozycję stanowi namalowany w latach 1965—1966 *Pamiętnik — część I* i obecnie rozpoczęty *Pamiętnik — część II*, w którym na kilkunastu planszach artysta opowiada własne dzieje.

Prawie do każdego ze swych obrazów Sleńdziński komponuje ramę, która razem z dziełem tworzy zamkniętą w sobie kompozycyjną całość.

Oddzielny rozdział w twórczości Sleńdzińskiego stanowi malarstwo monumentalne, do którego miał szczególną predyspozycję lecz stosunkowo nie wiele możliwości aby go realizować.

W 1923 r. otrzymuje zamówienie na wykonanie plafonu w Prezydium Rady Ministrów na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie.

Dwukrotnie bierze udział w konkursach: w 1929 r. na dekorację ścienną w sali obrad Sejmu i w 1937 r. na plafon sali balowej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych — dawnym pałacu Brühlowskim, zdobywając za każdym razem pierwsze nagrody. Do realizacji nagrodzonych projektów jednak nie dochodzi.

W latach 1937—1938 wykonuje, zakrojone na szeroką skalę, malowidła ścienne w nowych gmachach PKO i Banku Gospodarstwa Krajowego w Wilnie. W oddzielnych kompozycjach, składających się na całość dekoracji, operuje wyczelowaną formą i śmiałą, miejscami opartą na silnych kontrastach, gamą kolorystyczną.

Ludomir Sleńdziński od początków swej działalności dał się poznać jako artysta o szerokiej skali możliwości, w twórczości którego znalazły odbicie nowe tendencje sztuki XX wieku.

Jego wystąpienia na wystawach znajdowały żywy oddźwięk w prasie, przyczym na temat prac artysty zabierało głos wielu znanych recenzentów i plastyków. Wypowiedzi, zarówno przychylne jak i niekiedy ostro krytykujące, stanowiły dowód zainteresowania jakie wzbudzał wokół siebie.

Od 1922 r. obrazy Sleńdzińskiego pojawiają się na licznych wystawach krajowych w Wilnie, Warszawie, Lwowie, Krakowie i zagranicznych w Rzymie, Wenecji, Paryżu, Wiedniu, Moskwie, Brukseli, Amsterdamie, Kopenhadze, Sztokholmie, Budapeszcie i innych centrach europejskich. Wielokrotnie uczestniczy w międzynarodowych wystawach sztuki, organizowanych przez Carnegie Institute w Pittsburghu na terenie Stanów Zjednoczonych — w Nowym Yorku, Chicago, San Francisco, Baltimore i innych miastach. Wiele prac Sleńdzińskiego znalazło się drogą zakupów w muzeach i zbiorach prywatnych w kraju i zagranicą m. in. w Muzeum Sztuk Plastycznych w Moskwie (*Dama z parasolką*), w Muzeum w Sztokholmie (*Portret zbiorowy*) oraz w Wiedniu i Stanach Zjednoczonych. Po wojnie bierze udział w kilku ogólnopolskich wystawach plastyki i ma też kilka własnych wystaw indywidualnych w Krakowie i Warszawie.

Dwukrotnie za swe prace zdobywa wyróżnienia: w 1928 r. nagrodę Akademii Umiejętności za *Portret żony z obrączką* i w 1937 r. złoty medal na międzynarodowej wystawie Sztuka i Technika w Paryżu za *Portret matki*. Niektóre z jego prac znalazły szerokie rozpowszechnienie w postaci barwnych reprodukcji, wydawanych w latach trzydziestych przez Mortkowicza.

Obecna wystawa Ludomira Sleńdzińskiego pozwoli dokonać przeglądu jego twórczości od 1922 r. gdy wystąpił na I dorocznej wystawie Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków jako artysta już w pewnym sensie dojrzały. To też rok ten można uznać za początek jego długoletniej, owocnej działalności. Reprezentują ją wybrane prace — mimo braku niektórych, znajdujących się poza granicami kraju, bądź zniszczonych podczas wojny — najbardziej charakterystyczne dla każdego z etapów na tej drodze, którą artysta podążał.

Wystawa ta pozwoli dokonać oceny dorobku artysty, a także sięgnąć myślą wstecz, w odległe lata, które stały się już poniekąd historią. Toteż łatwiej będzie z pozycji dnia dzisiejszego zdać sobie sprawę z tych przemian, które dokonywały się w sztuce polskiej po pierwszej wojnie światowej, a które można dostrzec w twórczości, posiadających indywidualne oblicze artystów.

Analiza całokształtu twórczości Ludomira Sleńdzińskiego pozwala dostrzec w niej dość zasadniczą jednolitość przy bogactwie i różnorodności środków wyrazu. Artysta z wielkim zainteresowaniem śledzi rozwój sztuki rodzimej i europejskiej. Jednakże umiłowanie starych mistrzów zakorzenione w nim w okresie studiów w Akademii i pogłębione podczas podróży do Włoch, sprzyja dochowaniu wierności ich nakazom, opartych na doskonale opanowanym rysunku, umiejętności budowania formy. Zasady te artysta przekazywał swym uczniom, wychodząc z założenia, że gruntowna wiedza nie ogranicza lecz rozszerza możliwości malarsza w nieskończoność. Ciągłość przemian dokonujących się w sztuce nie odpowiada Sleńdzińskiemu, nie pociąga go także element nowości. Jego spojrzenie na proces tworzenia jest spojrzeniem w głąb. Pragnie dać z siebie jaknajwięcej drogą doskonalenia swej metody, wzbogacania i rozszerzania sposobów wypowiedzi. Temat staje się dla niego sprawdzianem własnych możliwości, w procesie realizacji z góry powziętych założeń.

Na wystawie są pokazane także prace, które powstały w ciągu ostatnich paru lat i nigdzie dotychczas nie były eksponowane. Świadczą one o niezwykle czynnej postawie artysty, który nieustannie śledząc za twórczością młodych, ani na chwilę nie zaprzestaje własnej. Niesłychanie żywo reagując na wszelkie przemiany życia współczesnego, z pewnym dystansem realizuje świat własnych wizji artystycznych, rozszerzając tą drogą krąg doznań wizualnych. Przemawia w sposób prosty i zrozumiały dla każdego.

Twórczość Ludomira Sleńdzińskiego nie jest wynikiem natchnionej chwili lecz rezultatem głębokich przemyślań i rozważań, ciągłej analizy i pogłębiania warsztatu artystycznego..

NOTA BIOGRAFICZNA

- 11.XI.1889** Ludomir Sleńdziński urodził się w Wilnie
- 1909** kończy Pierwsze Gimnazjum Wileńskie
- 1916** zdaje egzamin konkursowy do Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu
uzyskuje dyplom artysty malarza w Akademii Petersburskiej za kompozycję *Sielanka*
- 1917—1920** przebywa na terenie Rosji w Jekaterynosławiu — pracuje tam w fabryce, a po wybuchu Rewolucji w Komitecie Polskim, później wyjeżdża do Humania
- 1920** powraca do kraju, do Wilna
uczestniczy w założeniu Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, zostaje jego prezesem
- 1922** uczestniczy w pierwszej wystawie Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków
- 1923—1924** pracuje nad plafonem dla Prezydium Rady Ministrów — kompozycją symbolizującą unoszącą się na falach Nawę Państwa.
- 1924** pierwsza podróż do Włoch, pobyt w Rzymie, zwiedzanie Orvieto, Ferrary, Florencji, Wenecji i innych miast. Wyjazd do Francji i ponownie do Włoch
- 1925** dłuższy pobyt we Włoszech
powraca do Warszawy, następnie do Wilna
zostaje powołany na katedrę malarstwa monumentalnego Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie jako zastępca profesora
- 1927—1928** odbywa podróże do Francji, Włoch, Hiszpanii, Anglii, Grecji, Syrii, Palestyny i Egiptu.
co roku do drugiej wojny światowej odbywa podróże do Włoch, głównie do Rzymu, Neapolu i Pompei, a także do Francji
- 1929** otrzymuje nominację na profesora nadzwyczajnego
- 1929—1939** pełni funkcję prodziekana i dziekana Wydziału
- 1929** bierze udział w konkursie na dekorację sali obrad Sejmu; za kompozycję: *Przysięga Rządu na konstytucję* zdobywa pierwszą nagrodę

- 1937** bierze udział w konkursie na dekorację plafonu w sali balowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych; za kompozycję przedstawiającą *Alegorię Jutrzenki* zdobywa pierwszą nagrodę
- 1927—1938** wykonuje malowidła ściennie w gmachu PKO w Wilnie — kompozycje na temat Pracy i Oszczędności, wiodących do Fortuny
wykonuje malowidła ściennie w gmachu Banku Gospodarstwa Krajowego w Wilnie — kompozycje, przedstawiające gałęzie gospodarki narodowej
- 1938** otrzymuje nominację na profesora zwyczajnego
- 1943** aresztowany przez Gestapo jako zakładnik i wywieziony do obozu ciężkich robót w Prawianiszkach na Litwie
- 1945** osiedla się w Krakowie
obejmuje katedrę rysunku odręcznego na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej
- 1948—1956** pełni funkcję prorektora i rektora Politechniki Krakowskiej
- 1954** zwiedza w ramach wymiany kulturalnej Gruzję, Kijów, Moskwę i Lenin-grad
- 1958** odwiedza ponownie w ramach wymiany kulturalnej Kijów
- 1960** przechodzi na emeryturę

WYSTAWY

W KTÓRYCH BYŁY EKSPONOWANE PRACE

LUDOMIRA SLEŃDZIŃSKIEGO

- 1916 Wystawa dyplomantów Akademii Sztuk Pięknych, Petersburg
- 1922 I Doroczna Wystawa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1922 Wystawa obrazów Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków w Łazienkach, Warszawa
- 1923 II Doroczna wystawa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1924 IV wystawa „Rytmu” w Zachęcie i w Salonie Sztuki Cz. Garlińskiego, Warszawa
- 1924 Wystawa obrazów Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków w Łazienkach, Warszawa
- 1925 III Biennale, Rzym
- 1925 Wystawa obrazów Ludomira Sleńdzińskiego w Salonie Sztuki ul. Marszałkowska 69, Warszawa
- 1926 Wystawa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków w Zachęcie, Warszawa
- 1926 VII wystawa „Rytmu” w Salonie Sztuki Cz. Garlińskiego, Warszawa
- 1926 XXV Międzynarodowa wystawa malarstwa, Pittsburgh
- 1926 XV Międzynarodowa wystawa sztuki, Wenecja
- 1926 IV Doroczna wystawa obrazów Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1927 Wystawa: B. Rychter-Janowskiej, L. Sleńdzińskiego, W. Wąsowicza w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Lwów
- 1927 Wystawa zbiorowa prac Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków w Zachęcie, Warszawa
- 1927 VIII wystawa „Rytmu” w Salonie Sztuki Cz. Garlińskiego, Warszawa
- 1927 Wystawa zbiorowa Ludomira Sleńdzińskiego w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków
- 1927 XXVI Międzynarodowa wystawa malarstwa, Pittsburgh

- 1927 Wystawa nowoczesnej sztuki polskiej, Praga
- 1927 V Doroczna wystawa obrazów i rzeźb Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1927 Wystawa sztuki polskiej, Sztokholm
- 1927 Wystawa sztuki polskiej, Helsinki
- 1928 XXVI Międzynarodowa wystawa malarstwa, Nowy York (Brooklyn)
- 1928 Wystawa sztuki polskiej, Wiedeń
- 1928 Wystawa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków w Zachęcie, Warszawa
- 1928 XXVI Międzynarodowa wystawa malarstwa, San Francisco
- 1928 Wystawa sztuki polskiej, Budapeszt
- 1928 Salon Jesienny, Paryż
- 1928 Przedolimpijska wystawa sportu w Związku Plastyków, Warszawa
- 1928 IX Olimpiada sztuki, Amsterdam
- 1928 VI Doroczna wystawa obrazów i rzeźb Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1928— Wystawa sztuki polskiej, Bruksela
- 1929 I Wystawa Warszawskiego Związku Zawodowego Polskich Artystów Plastyków w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków
- 1929 Wystawa sztuki polskiej, Haga
- 1929 Wystawa zbiorowa prac Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków w Zachęcie, Warszawa
- 1929 Powszechna Wystawa Krajowa, Poznań
- 1929 IX wystawa „Rytmu” w Salonie Sztuki Cz. Garlińskiego, Warszawa
- 1929 VII Doroczna wystawa obrazów i rzeźb Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1930 Jubileuszowa wystawa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków w Zachęcie, Warszawa
- 1930 Jubileuszowa wystawa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1930 XXIX Międzynarodowa wystawa malarstwa, Pittsburgh
- 1930 Wystawa sztuki polskiej, Kopenhaga
- 1930 „Salon Listopadowy” Instytutu Propagandy Sztuki w Kamienicy Baryczków, Warszawa
- 1930— „Salon Listopadowy” Instytutu Propagandy Sztuki — wystawa objazdowa, Łódź
- 1931

- 1931 Wystawa obrazów i grafiki artystycznej. Wileńskie Towarzystwo Artystów Plastyków oraz kolekcje prac Bartkowskiego Antoniego i Kosmidrowicza Jana w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Lwów
- 1931 Wystawa Związku Plastyków Wileńskich w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków
- 1931 Międzynarodowa wystawa malarstwa europejskiego, Chicago
- 1931 Salon Warszawski tzw. „Listopadowy” Instytutu Propagandy Sztuki w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków
- 1931 Salon Wiosenny im. Józefa Piłsudskiego w Kamienicy Baryczków, Warszawa
- 1931 VIII Doroczna wystawa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1931 Wystawa „Sport w sztuce”, przygotowawcza do X Olimpiady sztuki, w Instytucie Propagandy Sztuki, Warszawa
- 1931—
1932 Salon Zimowy w Instytucie Propagandy Sztuki, Warszawa
- 1932 XXX Międzynarodowa wystawa malarstwa, Baltimore
- 1932 XXX Międzynarodowa wystawa malarstwa, St. Louis
- 1932 Salon Wiosenny „Rytmu” w Instytucie Propagandy Sztuki, Warszawa
- 1932 XVIII Biennale, Wenecja
- 1933 Wystawa zbiorowa Ludomira Słędzińskiego w Instytucie Propagandy Sztuki, Warszawa
- 1933 XXXI Międzynarodowa wystawa malarstwa, Pittsburgh
- 1933 Wystawa współczesnej sztuki polskiej, Moskwa
- 1934 Wystawa sztuki polskiej, Ryga
- 1934 Wystawa sztuki polskiej, Tallin
- 1934 XXXI Międzynarodowa wystawa malarstwa, Toledo
- 1934 Międzynarodowa wystawa malarstwa, Pittsburgh
- 1934 XIV Wystawa obrazów i rzeźb Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Wilno
- 1935 Międzynarodowa wystawa malarstwa, Baltimore
- 1935 Międzynarodowa wystawa malarstwa, San Francisco
- 1935 Wystawa sztuki polskiej, Berlin, Monachium, Frankfurt n. M., Düsseldorf, Kolonia, Królewiec
- 1935 Światowa powszechna wystawa, Bruksela
- 1937 Salon Malarski w Instytucie Propagandy Sztuki, Warszawa
- 1937 Wystawa Artystów Wileńskich w Instytucie Propagandy Sztuki, Warszawa

- 1937 Międzynarodowa wystawa malarstwa, Pittsburgh
- 1937 Międzynarodowa wystawa „Sztuka i technika”, Paryż
- 1937—
1938 Wystawa sztuki polskiej, Ateny, Budapeszt
- 1938 Wystawa sztuki polskiej, Budapeszt
- 1938 Międzynarodowa wystawa malarstwa, Pittsburgh
- 1940 Wystawa sztuki, Wilno
- 1950 Wystawa zbiorowa Ludomira Sleńdzińskiego w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków
- 1950 101 Wystawa Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków
- 1950 I Ogólnopolska Wystawa Plastyki ZPAP w Muzeum Narodowym, Warszawa
- 1950 Ogólnopolska wystawa „Plastycy w walce o pokój” w Zachęcie, Warszawa
- 1952 II Ogólnopolska Wystawa Plastyki w Zachęcie, Warszawa
- 1957 Wystawa prac Ludomira Sleńdzińskiego w CBWA, Kraków
- 1960 Wystawa prac Ludomira Sleńdzińskiego w Zachęcie, Warszawa
- 1962 Wystawa obrazów i rysunków Ludomira Sleńdzińskiego w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków
- 1962—
1963 Salon Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków
- 1964 Wystawa: „20 lat Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w twórczości plastycznej”, w BWA, Kraków
- 1965 Wystawa: „20 lat Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w twórczości plastycznej” w Zachęcie, Warszawa
- 1968 Wystawa Prac Ludomira Sleńdzińskiego, Kraków
- 1968 Wystawa prac Ludomira Sleńdzińskiego w BWA, Nowy Sącz, w BWA, Tarnów
- 1968 Wystawa rysunków Ludomira Sleńdzińskiego w Klubie Politechniki, Kraków
- 1970 Wystawa „Pędzel i Pióro” w Pen-Clubie, Warszawa

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

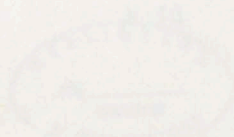
WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

WYKONANIE PRACOWNI
1927-1928

Katalog opracowała Irena Kołoszyńska na podstawie materiałów Heleny Dobrowolskiej, które zostaną opublikowane w Roczniku Muzeum Narodowego w Warszawie, t. XVI. 1972 r. (w druku)

Za udzielenie zgody na wykorzystanie materiałów autorka katalogu składa p. Helenie Dobrowolskiej serdeczne podziękowania.

I MALARSTWO

1. PORTRET MALARZA EDWARDA KARNIEJA, 1921

pl., ol., 88x60; sygn. na wstędze: MISTRZ KARNIEJ MALOWAŁ LUDOMIR SLENDZIŃSKI WILNO R 1921
Muzeum Sztuki w Łodzi, nr inw. 1435
Wyst.: Wilno 1922, nr 192, Warszawa 1922, nr 112
Bibl.: Południe 1922 z. 2, il. przed s. 2.

2. PORTRET JADWIGI NIEMOJEWSKIEJ, 1923

dykta, ol., 73x58; sygn.: monogram L S | WARSZAWA | MCMXXIII
Muzeum Narodowe w Warszawie, nr inw. 1733 Tc/71
Wyst.: Warszawa 1924, nr 47; Warszawa 1933, nr 22
Bibl.: Husarski 1924, il.; Woźnicki, 1924, s. 12, il. przed s. 13, Wankie, 1924, il. s. 8; Żywnowski, 1924, il. s. 366; Wallis, 1930, il.

3. PORTRET ŻONY Z OBRĄCZKĄ, 1925

il. 1
deska, ol., 46x38; sygn.: L. S. | Roma | MCMXXV pionowo: MALOWAŁ · LUDOMIR · SLENDZIŃSKI · PORTRET ŻONY ·
wł. Artysta
Wyst.: Rzym 1925, nr 24; Lwów 1927, nr 140; Kraków 1927, nr 151; Praga 1927, nr 310; Wiedeń 1928, nr 133; Budapeszt 1928, nr 131; Poznań 1929, nr 560; Warszawa 1933, nr 29.
Obraz otrzymał w 1928 r. nagrodę Akademii Umiejętności z funduszu Probusa Barczewskiego za dzieło malarskie.
Bibl.: Jabłonkówna, 1927, il. s. 97;
Polskoje sowremiennoje iskusstwo, 1927;

Sztuki plastyczne, 1929, il.; Wallis, 1929; Wallis, 1930, il.; Kleczyński, 1933; Samotyhowa, il.; 1933; Gazeta Warszawska 30.IV.1933, il.; Wallis, 1959, il. nr 25

4. PORTRET ŻONY NA TLE FORUM ROMANUM, 1925

il. 2

plótno na dykcie, ol., złocenie, srebrzenie, 195x92 sygn.: l.g.: L. S. | ROMA MCMXXV, p.g.: MALOWAŁ | LUDOMIR | SLENDZIŃSKI | PORTRET ŻONY, obok: ROMA 1925.

Muzeum Narodowe w Warszawie, nr inw. 211087

Wyst.: Rzym 1925, nr 23; Warszawa 1927, nr 140; Pittsburgh 1927, nr 304, il. nr 66; Nowy York (Brooklyn) 1928, nr 264; San Francisco 1928, nr 189, il. nlb.; Wilno 1929, nr 84; Warszawa 1933, nr 31

Bibl.: Andreis, 1925, il. s. 371; Światowid, 1925, nr 16, il.; Cortissoz, 1927; Poraj-Koźmiński, 1927; The Winaed Head, 1927, il.; Ergo, 1930, il.; Wallis, 1930, il.; Wielka Encyklopedia Powszechna, 1968, t. 11 il. s. 307

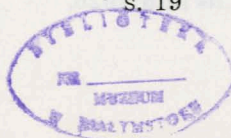
5. PORTRET EWY B. W LUNA PARKU, 1925

deska, ol., złocenie, srebrzenie, elementy płaskorzeźbione w gipsie, 48x38; sygn.: L. S. | ROMA | MCMXXV.

wł. Julitta Słendzińska - Zakrzewska, Warszawa

Wyst.: Warszawa 1925, nr 2; Wenecja 1926, nr 39; Kraków 1927, nr 152; Sztokholm 1927, nr 164; Helsinki, 1927, nr 221; Poznań 1929, nr 565; Warszawa 1933, nr 55

Bibl.: Kleczyński, 1925; Treter, 1926, il. s. 19

6. PORTRET HELENY DOBROWOLSKIEJ, 1926 il. 3

dykta, ol., 82x56; sygn.: LUDOMIR | SLENDZIŃSKI | Z | WILNA A. D. MCMXXVI

wł. Helena Dobrowolska, Kraków
Wyst.: Warszawa 1927, nr 142; Pittsburgh, 1927, nr 306; Nowy York (Brooklyn) 1928, nr 266; San Francisco 1928, nr 191; Poznań 1929, nr 562; Wilno 1930, nr 181; Lwów 1931, nr 61; Kraków 1931, nr 64; Warszawa 1933, nr 34; Ateny — Budapeszt 1937—1938, nr 100; Budapeszt 1938, nr 156

Bibl.: Nowina 5.IV.1927. il.; M. K., Ze sztuki, 1931

7. SIOSTRA FRANCISZKA, 1926

plaskorzeźba, drewno polichromowane, ol., temp. 70x54; sygn. pionowo: WYKONAŁ LUDOMIR SLENDZIŃSKI Z WILNA

wł. Artysta

Wyst.: Warszawa 1926, nr 113; Lwów 1927, nr 136; Kraków 1927, nr 150; Praga 1927, nr 309; Bruksela 1928—1929, nr 247, il. nlb.; Haga 1929, nr 247; Poznań 1929, nr 684; Kopenhaga 1930, nr 270; Wenecja 1932, nr 41; Warszawa 1933, nr 72

Bibl.: Wallis, 1926, il.: Jabłonkówna, 1927, il. s. 90; Polskoje sowremennoje iskusstwo, 1927; Z wystawy L. Słędzińskiego, 1927, il.; Na marginesie klasycyzmu, 1930, il.; Plastycy wileńscy 1933, il.

8. DAFNIS I CHLOE, 1926 il. 4

pl. ol. 171,5x76,5; sygn. pionowo: MAŁOWAŁ · LUDOMIR · SLENDZIŃSKI · Z WILNA · A D MCMXXVI

Muzeum Mazurskie w Olsztynie, nr inw. PMW 3 OMO

Wyst.: Warszawa 1926, nr 114; Pittsburgh 1926, nr 253, il. nlb.; Wilno 1926,

nr 107; Kraków 1927, nr 148; Sztokholm 1927, nr 161, il. nlb.; Helsinki 1927, nr 218, il. nlb.; Budapeszt 1928, nr 133; Bruksela 1928—1929, nr 246; Haga 1929, nr 246; Poznań 1929, nr 559; Warszawa 1933, nr 32

Bibl.: Strakacz, 1926; Zanoziński. 1926, il.; Życki, 1926; Jabłonkówna, 1927, il. s. 89; Z wystawy L. Słędzińskiego, 1927, il.; S. K., Polsk Konstutställning, 1927, il.; Alla Krönikor 23.IV.1927, il.; The Chicago Evening Post, 1927, il.; Wallis, 1930, il.

9. ULICA W SYRAKUZIE, 1927

dykta. ol., 55x38; sygn.: SIRACUSA | L. SLENDZIŃSKI | MCMXXVII

wł. Julitta Słędzińska - Zakrzewska Warszawa

Wyst.: Warszawa 1927, nr 144; Kraków 1927, nr 158; Praga 1927, nr 313; Wiedeń 1928, nr 136; Budapeszt 1928, nr 134; Bruksela 1928—1929, nr 245; Haga 1929, nr 245; Poznań 1929, nr 558; Warszawa 1933, nr 38

Bibl.: Jabłonkówna 1927, il. s. 85; Poraj-Koźmiński, 1927; J.W.K., Nasi artyści plastycy, 1927

10. ATENY-AKROPOLIS, ATENA, NIKE, 1928

dykta, ol., 55x38; sygn.: l.d.: MAŁOWAŁ LUDOMIR Z WILNA · SLENDZIŃSKI | MCMXXVIII, p.d.: AKROPOLIS | ATENA · NIKE

wł. Julitta Słędzińska - Zakrzewska, Warszawa

Wyst.: Warszawa 1929, nr 140; Wilno 1929, nr 87; Lwów 1931, nr 67; Kraków 1931, nr 70; Warszawa 1933, nr 46

Bibl.: Wallis, 1929

11. AUTOPORTRET W KASKU, 1928

dykta, ol., 55x38; sygn. l.g.: MAŁOWAŁ | LUDO- | MIR Z | WILNA |

SLEŃ- | DZIŃ- | SKI •, p.g.: AUTO-
POR- | TRET KAIR. GIZE | A.D. |
MCMXXVIII

wł. Halina Dąbrowska, Warszawa
Wyst.: Warszawa 1929, nr 139; Wilno
1929, nr 86; Warszawa 1933, nr 45

12. SENEGALCZYCY, 1928 il. 5

dykta, ol., 55,5x38,5; sygn. pionowo:
MALOWAŁ LUDOMIR • Z WILNA •
SLEŃDZIŃSKI • MCMXXVIII •

Muzeum Narodowe w Warszawie, nr
inw. 232276

Wyst.: Bruksela 1928—1929, nr 244;
Haga 1929, nr 244; Warszawa 1929, nr
142; Poznań 1929, nr 677; Warszawa,
Rytm 1929, nr 58; Kopenhaga 1930,
nr 272; Wenecja 1932, nr 43; Warszawa
1933, nr 44; Kraków 1950, nr 45

Bibl.: Husarski, 1929, il. s. 919; Wallis,
1930, il.

13. PORTRET MATKI, 1928 il. 6

plaskorzeźba, drewno polichrom., temp.,
złocenie, srebrzenie, 65x65; sygn. l. pio-
nowo: WYKONAŁ • LUDOMIR • Z WIL-
NA SLEŃDZIŃSKI, p. pionowo: A • D •
MCMXXVIII •, dół środek poziomo:
PORTRET MATKI

wł. Artysta

Wyst.: Warszawa 1929, nr 137; Poznań
1929, nr 680; Wilno 1931, nr 101; War-
szawa 1933, nr 76; Berlin, Monachium,
Frankfurt, Düsseldorf, Kolonia, Króle-
wiec 1935, nr 212; Paryż 1937, nr 56
obraz otrzymał złoty medal na Między-
narodowej wystawie Sztuka i Technika
w Paryżu, 1937

Bibl.: Kleczyński, 1929; Z Plastyki
1929. Kurier Poznański 1929, il.; Kle-
czyński 1933, il.; Wallis, 1933, tabl.
barwna; Dziennik Białostocki, 1933, il.;
Ekspres Poranny 1933, il.; Gazeta War-
szawska 1933, il.; Mołwa 1933, il.; Wal-
lis, 1935, tabl. barwna

14. MOST W TOLEDO, 1930

dykta, ol., 55x38; sygn.: TOLEDO MA-
LOWAŁ | LUDOMIR Z WILNA | SLEŃ-
DZIŃSKI — | MCMXXX —

wł. Julitta Słędzińska - Zakrzewska,
Warszawa

Wyst.: Warszawa 1930, nr 80; Warsza-
wa 1933, nr 52

**15. PORTRET PODWÓJNY (ARTYSTA Z
ŻONĄ), 1930**

dykta, ol., 76x55 (wym. każdego z por-
tretów); sygn. na autoportrecie: MAŁO-
WAŁ | LUDOMIR | Z WILNA | SLEŃ-
DZIŃSKI | TOLEDO | MCMXXX. na
portrecie żony: MAŁO | WAŁ | LUDO-
MIR | Z | WILNA | SLEŃDZIŃ | SKI |
TOLEDO | MCMXXX

wł. Artysta

Wyst.: Warszawa 1930, nr 77; Kopenha-
ga 1930, nr 271; Wenecja 1932, nr 45;
Warszawa 1933, nr 49; Budapeszt 1938,
nr 156a; Kraków 1950, nr 38

Bibl.: Kronika Artystyczna, 1930, il. s.
159; Piasecki, 1930; Wileńskie Towarzy-
stwo Artystów Plastyków, 1930, il.

**16. PORTRET RODZINNY NA TLE WIL-
NA, 1933** il. 7

pł. na dykcie, temp., 130x130; sygn. pio-
nowo w kilku rzędach: MALOWAŁ |
LUDOMIR | Z WILNA | SLEŃDZ
poziomo: IŃSKI pionowo: A. D.
MCMXXXIII

Muzeum Narodowe w Warszawie, nr
inw. 232443

Wyst.: Wilno 1934, nr 94; Berlin, Mo-
nachium, Frankfurt, Düsseldorf, Kolo-
nia, Królewiec 1935, nr 213, Warszawa
1937, nr 135, il. s. 81; Pittsburgh 1937,
nr 396, il.

Bibl.: Podwójna niespodzianka, 1935;
Husarski, 1937, il.

**17. SPRZEDAWCZYNI DEWOCJONA-
LIÓW, 1940** il. 8

dykta, ol., 104x119,5; sygn.: MALOWAŁ

- LUDOMIR | Z WILNA | SLEŃDZIŃSKI | ROK 1940
Muzeum Mazurskie w Olsztynie, nr inw. PMW 35 OMO
18. **PORTRET CÓRKI W SZALU HISZPAŃSKIM, 1943** il. 9
dykta, ol., 62x51; sygn.: MAŁOWAŁ | LUDOMIR | Z WILNA | SLEŃDZIŃSKI | A · D · 1943 · | PORTRET CÓRKI ·
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska
Warszawa
Wyst.: Kraków 1950, nr 35; Warszawa 1960, nr 4
19. **DOŻYNKI, 1944** il. 10
dykta, ol., 46x57; sygn.: MAŁOWAŁ LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI „DOŻYNKI” WILNO 1944 R.
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska, Warszawa
Wyst.: Kraków 1950, nr 37; Warszawa 1960, nr 1
20. **KARNAWAŁ, 1944,** il. 11
dykta, ol., 72x49; sygn. pionowo: MAŁOWAŁ · LUDOMIR · SLEŃDZIŃSKI · 1944 ·
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska, Warszawa
Wyst.: Kraków 1950, nr 14; Warszawa 1960, nr 2
21. **CZAROWNICE, 1944** il. 12
dykta, ol., 39x46; sygn. l.d.: MAŁOWAŁ LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI · p.d.: WILNO · 1944 R ·
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska, Warszawa
Wyst.: Kraków 1950, nr 28
22. **OGRODNICZKI, 1945**
deska, ol., 50x85; sygn.: LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI 1945
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska, Warszawa
Wyst.: Kraków 1950, nr 44
23. **AUTOPORTRET Z RATLERKIEM TAŃCIA, 1955**
pł., ol., 75x58; sygn.: LUDOMIR | SLEŃDZIŃSKI 1955 | AUTOPORTRET wł. Artysta
Wyst.: Kraków 1957, nr 28; Nowy Sącz — Tarnów 1968
Bibl. Winkler, 1957
24. **PORTRET CÓRKI, 1957**
pł., ol., 75x60; sygn. l.d.: *Portret córki Julitty*, p.g.: *Ludomir Sleńdziński* | 1957
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska, Warszawa
Wyst.: Warszawa 1960, nr 18, il. nlb.; Kraków 1962, nr 9
25. **SALWATOR (BŁYSKAWICA), 1959** il. 13
pł., ol., 70x98; sygn.: LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI — 1959 R.
wł. Artysta
Wyst.: Kraków 1962, nr 19; Nowy Sącz — Tarnów 1968
26. **ORATORIUM, 1965**
pł. na dykcie, ol., 120x100; sygn. na wstędze: ORATORIUM LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI 28 II 1965
wł. Artysta
Wyst.: Kraków 1968, nr 2, il. nlb.; Nowy Sącz — Tarnów 1968
27. **DZIEWCZYNA Z DZBANEM, 1967** il. 14
pł. na dykcie, ol., 69,5x67,5; sygn. pionowo: LUDOMIR · SLEŃDZIŃSKI · poziomo: 1967
wł. Muzeum Narodowe w Warszawie, nr inw. 233049
Wyst.: Kraków 1968, nr 18, il. nlb.
Bibl.: Życie Literackie 1968, il.

28. **KRAJOBRAZ ZIMOWY** (Kraków, ul. Wyspiańskiego), 1967
pł. ol., 67x45; sygn.: *Ludomir Sleńdziński* 1967
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska, Warszawa
29. **KRAKÓW, DZIELNICA WILLOWA, 1967**
pł. na dykcie, ol., 80x80 sygn.: *Ludomir Sleńdziński* 1967.
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska, Warszawa
Wyst.: Kraków 1968, nr 22
30. **HELIOS, 1967**
pł. na dykcie, ol., 100x100; sygn.: MA-
LO | WAŁ | · | LUDO | MIR | · |
SLEŃ | DZIŃ | SKI | · | 1967 | ·, pio-
nowo HELIOS
wł. Artysta
Wyst.: Kraków 1968, nr 14, il. nlb.; No-
wy Sącz — Tarnów 1968
31. **WIOSNA (z cyklu PORY ROKU), 1967**
il. 15
pł., ol., 120x150; sygn. pionowo: LUDO-
MIR · SLEŃDZIŃSKI · 1967 „WIOSNA”
wł. Artysta
Wyst.: Kraków 1968, nr 15, il. nlb.
32. **W GÓRACH, 1967**
pł., ol., 150x60; sygn. pionowo: LUDO-
MIR · SLEŃDZIŃSKI · 1967 ·
wł. Artysta
Wyst.: Kraków 1968, nr 17, il. nlb.
33. **WSPOMNIENIE (POŻEGNANIE), 1967**
il. 16
pł. na dykcie, ol., 80x80; sygn. śr. d.:
WSPOMNIENIE, pr. pionowo: LUDO-
MIR · SLEŃDZIŃSKI · PORTRET · ŻO-
NY · IRENY · 1967 ·
wł. Artysta
Wyst.: Kraków 1968, nr 27
34. **PORTRET ŻONY TERESY, 1968** il. 17
pł., ol., 52x70; sygn. pionowo w dwusze-
regu: PORTRET · ŻONY · TERESY |
LUDOMIR · SLEŃDZIŃSKI · 1968 R ·
wł. Teresa Sleńdzińska, Kraków
Wyst.: Kraków 1968, nr 8; Nowy Sącz
— Tarnów 1968
35. **POŻEGNANIE, 1969** il. 18
pł. na płycie pilśniowej, ol., 42x57; sygn.
pionowo: POŻEGNANIE · LUDOMIR ·
SLEŃDZIŃSKI · 1969
wł. Artysta
36. **DAMA NA SPACERZE, 1969** il. 19
pł. na płycie pilśniowej, ol., 60x60; sygn.
pionowo: LUDOMIR · SLEŃDZIŃSKI,
poziomo: R · 1969
wł. Artysta
37. **JESIEŃ (z cyklu PORY ROKU), 1969**
il. 20
pł., ol., 122x116; sygn. p.g. pionowo:
JESIEŃ · LUDOMIR · SLEŃDZIŃSKI ·
1969 ·, l.g.: Z CYKLU | „CZTERY PO-
RY | ROKU” | N — III
wł. Artysta
38. **BAŁY DUNAJEC, 1969**
pł., na płycie pilśniowej, ol., 80x70;
sygn.: LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI 1969
wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska,
Warszawa
39. **ANANKE, 1970** il. 21
pł., ol., 120x120; sygn. na wstędze: *Lu-
domir Sleńdziński | ski* — 1970 — Rok
wł. Artysta
40. **MUSZLA, 1970** il. 22
pł., ol., 130x120; sygn. śr. d.: MUSZLA,
p. pionowo: LUDOMIR · SLEŃDZIŃ-
SKI · 1970 · R ·
wł. Artysta

41. **ECHO, 1970** il. 23
sygn.: LUDOMIR | SLEŃDZIŃ | SKI | 1970
wł. Artysta
42. **WIDMO (z cyklu ASTRONOMIA), 1970** il. 24
pł. na płycie pilśniowej, ol., 80x80; sygn. p.d.: LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI — 1970, l.d.: Z CYKLU „ASTRONOMIA” PLANSZA № 5 „WIDMO”
wł. Artysta
43. **PORTRET ŻONY TERESY, 1970** il. 25
plótno na płycie pilśniowej, ol., 70x50; sygn. l.g. pionowo: LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI · 1970 ·, p.g.: TERESA | SLEŃDZIŃSKA
wł. Artysta
44. **PORTRET MARII ROGALEWICZ, 1971**
pł. na płycie pilśniowej, ol., 52x43; sygn. l.g. pionowo: LUDOMIR · SLEŃDZIŃSKI · 1971 R ·, p.g. pionowo: MARYLA · ROGALEWICZ ·
wł. Artysta
45. **ORION (z cyklu ASTRONOMIA), 1971** il. 26
pł. na płycie pilśniowej, ol., 80x80; sygn. p. na marginesie pionowo: Z CYKLU „ASTRONOMIA” PLANSZA № 7 „ORION” LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI · 1971 ·
wł. Artysta
46. **BIAŁA DAMA (z cyklu: TALIA MOICH KART — dama trefl), 1971** il. 27
pł. na płycie pilśniowej, ol., 150x70; sygn.: TALIA MOICH KART ·, „KRÓLOWIE | DAMY | WALETY” ·, BIAŁA DAMA · PLANSZA | № 1 ·, LUDOMIR | SLEŃDZIŃSKI · 1971 | ROK
wł. Artysta
47. **PORTRET CÓRKI (Z cyklu TALIA MOICH KART — dama pik), 1971** il. 28
pł. na płycie pilśniowej, ol., 150x70; sygn.: TALIA MOICH KART ·, „KRÓLOWIE | DAMY | WALETY” · PORTRET CÓRKI | JULITTY · PLANSZA | № 6 · LUDOMIR | SLEŃDZIŃSKI · 1971 R ·
wł. Artysta
48. **BARBARA RADZIWIŁŁÓWNA, 1971** il. 29
pł. na płycie pilśniowej, ol., 148x50; sygn.: *Ludomir Sleńdziński* 1971 r.
wł. Artysta
49. **EGIPCJANKA, 1971** il. 30
pł. na płycie pilśniowej, ol., 55x70; sygn.: LUDOMIR | SLEŃDZIŃSKI, pionowo: 1971
wł. Artysta
50. **NOKTURN 1971,** il. 31
pł. na płycie pilśniowej, ol., 150x47; sygn. pionowo: LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI · 1971 ·
wł. Artysta
51. **AUTOPORTRET NA TLE WILNA, 1971** il. 32
pł. na płycie pilśniowej, ol., 80x80; sygn. l.d. LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI — 1971, p.d.: AUTOPORTRET
wł. Artysta
52. **MÓJ PAMIĘTNIK, 1971**
pł. na płycie pilśniowej, ol., 67x45 (wymiar pojedynczej planszy)
wł. Artysta
a. (plansza tytułowa) po środku: „MÓJ PAMIĘTNIK” | CZEŚĆ — II.
b. g. na wstędze: CZEŚĆ II „MÓJ PAMIĘT- | NIK” SALWATOR d. na wstędze: PLANSZA № · 1 · MIEJSCA STAŁYCH MOICH ODWIEDZIN OD R · 1962
wł. Artysta

II RZEŻBY

53. ALDONA, 1933

drewno polichrom. temp., wys. 60 cm;
sygn. pionowo w kilku rzędach: WY-
KONAŁ | LUDOMIR Z WILNA | SLEŃ-
DZIŃSKI | A.D. MCMXXXIII
wł. Artysta

Wyst.: Warszawa 1933, nr 80; Kraków
1950, nr 69

Bibl.: Husarski. 1933, il. s. 357; Kleczyń-
ski, 1933; Morelowski, 1933, il.; Słowo
16.IV.1933, il.

54. BACHANTKA, 1938

drewno polichrom., temp., wys. 60 cm;
sygn.: LUDOMIR Z WILNA | SLEŃ-
DZIŃSKI | MCMXXXVIII
wł. Artysta

Wyst.: Kraków 1950, nr 70; Warszawa
1960, nr 1, il. nlb.

Bibl.: Winkler 1950, il.

55. CZAS (płaskorzeźba), 1941 il. 33

drewno polichrom., temp., 202x50; sygn.:
WYKONAŁ | LUDOMIR | Z WILNA |
SLEŃDZIŃ- | SKI • 1941
wł. Artysta

Wyst.: Kraków 1950, nr 66; Warszawa
1960, nr 3

Bibl.: Wystawa L. Sleńdzińskiego, 1950,
il.

56. TAIS (płaskorzeźba), 1942 il. 34

drewno polichrom., 210x50; sygn.: WY-
KONAŁ | LUDOMIR | Z WILNA |
SLEŃDZIŃ | SKI 1942 R.

wł. Julitta Sleńdzińska - Zakrzewska,
Warszawa

Wyst.: Kraków 1950, nr 67; Warszawa
1960, nr 2, 2 il. nlb.

Bibl.: Winkler, 1950; Wystawa L. Sleń-
dzińskiego, 1950, il.; Ludomir Sleńdziń-
ski, 1960, il.; Sleńdziński w Zachęcie,
1960, il.

57. PORTRET ŻONY IRENY (pośmiertny), 1963

drewno, wys. 50 cm; sygn.: KRAKÓW
LUDOMIR SLEŃDZIŃSKI PORTRET
ŻONY IRENY 1963

wł. Artysta

Wyst.: Kraków 1968, nr 1, il. nlb.

Bibl.: Ludomir Sleńdziński, 1968.

BIBLIOGRAFIA

I KATALOGI

I-sza Doroczna Wystawa, Wileńskie Towarzystwo Artystów Plastyków, Wilno 23.IV.1922, nr 190—205

Wystawa obrazów Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Warszawa — Łazienki Królewskie X—XI.1922, nr 106—123

IV wystawa „Rytmu” w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych [Warszawa V.1924], nr 47—49 [odbitka z tygodnika „Wiadomości Literackie”, nr 20, s. 4, z dwoma artykułami: W. Husarski „Rytm” i M. Treter, Estetyka Rytmu]

Gruppo polacco Rytmi alla terza Biennale, Roma 1925, nr 23—30 [wstęp L. Chrzanowski]

Katalog wystawy obrazów prof. Ludomira Sleńdzińskiego, Salon Sztuki Marszałkowska 69, Warszawa [jesień 1925], nr 1—29, 1 il. nlb

Przewodnik po Wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych nr 11. Wystawa artystów — członków Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Warszawa III.1926, nr 112—116

Catalogue Twenty-fifth Annual International Exhibition of Paintings, Carnegie Institute, Pittsburgh 14.XI.—5.XII.1926, nr 253, 1 il. nlb.

Catalogo della XV Expositione Internationale D'arte Della Citta Di Venezia, [Wenecja 1926], nr 38—39

Katalog IV dorocznej wystawy obrazów W.T.A.P., Wilno 1926, nr 107, 108

Katalog wystaw: Bronisławy Rychter-Janowskiej, Ludomira Sleńdzińskiego, Wacława Wasowicza, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, Lwów III. 1927, nr 136—149

Przewodnik po wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, nr 21, Wystawa zbiorowa prac Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Warszawa III.1927, nr 140—151

Wystawa zbiorowa Ludomira Sleńdzińskiego z Wilna oraz wystawa bieżąca, Tow. Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków X—XI.1927, nr 148—167.

Catalogue Twenty-sixth Annual International Exhibition of Paintings, Carnegie Institute, Pittsburgh 13.X.—4.XII.1927 [Wstęp do działu polskiego S. Rutkowski], nr 302—306, il. nr 66

Polské Moderní Umeni, CXXXVII výstava S.V.U. Mánes, Praha XI—XII.1927, nr 308—313

Utställning av Polsk Konst [TOSSPO], Stockholm 1927, s. 14, nr 161—166, 1 il. nlb. [wstęp M. Treter]

Utställning av Polsk Konst, Arrangerad av TOSSPO, Warschau, Helsingfors — Atenum 1927, s. 13 nr 218—223, 1 il. nlb. [wstęp M. Treter]

Brooklyn Museum Catalogue of the twenty-sixth Annual International Exhibition of Paintings organized by the Carnegie Institute, Pittsburgh 9.I.—19.II.1928, nr 262—266

XCVII. Ausstellung der Vereinigung Bildender Künstler, Wiener Secession, Polnische Kunst [Wien]. 18.II.—9.IV.1928, nr 132—136, 1 il. nlb. [wstęp M. Treter]

Foreign Section of the Twenty-sixth Annual International Exhibition of Paintings from The Carnegie Institute, California Palace. San Francisco 2.IV.—13.V.1928, [Wstęp do działu polskiego Sz. Rutkowski s. 85], nr 187—191, 1 il. nlb.

Lengyel representatív képzőművészeti kiállítás. A Magyar országos képzőművészeti tanács Körbenjöttével, [TOSSPO, Budapest] 13.V.—5.VI.1928, s. 11, 12 nlb, nr 130—134 [wstęp M. Treter]

L'Art Polonais [TOSSPO], Bruxelles XII.1928—I.1929, s. 13, nr 243—248, 1 il. nlb. [wstęp M. Treter]

Poolsche Kunst, Tentoonstelling in „Pulchri Studio” Te's-Gravenhage, S. Gravenhage II.1929, s. 12, nr 243—248, 1 il. nlb. [wstęp M. Treter]

Przewodnik po wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, nr 42, Wystawa zbiorowa prac Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Warszawa III.1929, nr 137—142

Katalog Działu Sztuki, Powszechna Wystawa Krajowa, Poznań 1929, nr 556—566, 677—683, il. 101 [wstęp M. Treter]

IX Wystawa Tow. Artystów Polskich Rytmi, Salon Czesława Garlińskiego, [Warszawa] 21.XI.—5.XII. 1929, nr 57—60

Katalog VII dorocznej wystawy obrazów i rzeźb W.T.A.P., Wilno 1929, nr 84—92

Przewodnik po wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, nr 53, Wystawa jubileuszowa prac Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Warszawa IV.1930, nr 76—82

Katalog wystawy jubileuszowej Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków w Pałacu Po-Tyszkiewiczowskim w Wilnie, Wilno VI.1930, nr 179—187

Polisk Kunst, [TOSSPO], Charlottenborg, København XII.1930, nr 269—274, 1 il. nlb.

Wystawa Obrazów i Grafiki Artystycznej. Wileńskie Towarzystwo Artystów Plastyków oraz kolekcje prac Bartkowskiego Antoniego i Kusmidrowicza Jana, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, Lwów I.1931, nr 61—67

Wystawa Związku Plastyków Wileńskich i wystawy zbiorowe St. Klimowskiego, E. Mandelbauma oraz bieżąca, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków II.1931, nr 64—70

Katalog VIII dorocznej Wystawy Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków oraz Instytutu Propagandy Sztuki z Warszawy, Wilno VI.1931, nr 101—107

XVIII^A Exposizione Biennale Internazionale d'Arte 1932 Catalogo [Wenecja], s. 311, nr 41—48 [wstęp do działu polskiego M. Treter]

Katalog. Wystawa zbiorowa prof. Ludomira Sleńdzińskiego, Wystawa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków. „Krypta królewska Bazyliki Wileńskiej”, Instytut Propagandy Sztuki, Warszawa IV—V, 1933, nr 1—80, 190—194

Katalog XIV wystawy obrazów i rzeźb Wileńskiego T-wa Artystów Plastyków, Wilno XII.1934, nr 92—97

Polnische Kunst [TOSSPO], Preussische Akademie der Künste, Berlin 1935, nr 210—214

Polnische Kunst [TOSSPO], Neue Pinakothek, München (V) 1935, nr 210—214

Polnische Kunst [TOSSPO] Städtisches Kunstinstitut, Frankfurt a.M. (VI) 1935 nr 210—214

Polnische Kunst [TOSSPO] Düsseldorf 8.IX.—22.IX. Köln a Rhein 29.IX.—13.X.1935, nr 210—214

Polnische Kunst [TOSSPO], Königsberg — Kunsthalle am Wrangelturm, Königsberg Pr. 16.XI.—1.XII.1935, nr 210—214

Salon Malarski 1937, Instytut Propagandy Sztuki, Warszawa II.—III.1937, nr 135 il. na s. 81

The 1937 International Exhibition of Paintings, Carnegie Institute, Pittsburgh 14.X.—15.XII.1937, nr 386—396

Katalog oficjalny Działu Polskiego na Międzynarodowej Wystawie Sztuka i Technika, Paryż 1937, nr 56—57

L'Art Polonais, [TOSSPO, Ateny, Budapeszt] 1937—1938, s. 14, nr 98—100 [wstęp M. Treter]

Wystawa Sztuki Polskiej, A Műcsarnokban Rendszeret, Modern Lengyel Művészeti Kiállítás, Tárgymutatója, Budapest IV.1938, s. 12, nr 154—156, 156a, 2 il. nlb. [wstęp M. Treter]

Wystawa zbiorowa Ludomira Sleńdzińskiego oraz wystawa zespołu artystów krakowskich „Nurt”. Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków II—III.1950, nr 1—70

Ludomir Sleńdziński, CBWA, Kraków II.1957, nr 1—78, 10 il.

Wystawa prac Ludomira Sleńdzińskiego, ZPAP, CBWA, Zachęta, Warszawa 1960, mal.: nr 1—38, rys.: nr 1—16, rzeźba: nr 1—4, 16 il. nlb. [wstęp W. Zin]

Wystawa obrazów i rysunków Ludomira Sleńdzińskiego, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków II—III.1962 nr 1—55, 9 tabl. nlb.

Malarstwo. Ludomir Sleńdziński, ZPAP BWA, Kraków II.1968, mal. nr 1—28, rzeźba nr 1—2, 24 il. nlb.

II. ARTYKUŁY, WYDAWNICTWA KSIĄŻKOWE, WZMIANKI

Południe 1922, z. 2, il.

W. Husarski, „Rytm”. Wystawa w Salonie Cz. Garlińskiego, Pani 1924, nr 6—7, il.

W. Wankie, „Rytm”, IV Wystawa w Towarzystwie Zachęty i Salonie Garlińskiego, Świat 1924, nr 92, s. 8, il.

S. Woźnicki, Od malowniczości do linearyzmu, („Sztuka” i „Rytm”) Południe, R. III, 1924, z. 1, s. 12, il. przed s. 13

J. Żyznowski, „Rytm”. Wystawa obrazów i rzeźb przeniesiona z T.Z.S.P. do Salonu Cz. Garlińskiego, Tygodnik Ilustrowany 1924, nr 22, s. 367, il. s. 366

E. de Andreis, „La III-a Biennale Romana, Tygodnik Ilustrowany 1925, nr 19, s. 372, il. s. 371

J. Kleczyński, Ludomir Sleńdziński, Kurier Warszawski 8.XI.1925 Światowid, 1925, nr 16, il.
L. Strakacz, Dłuto i pędzel, Comedia 11.IV.1926 nr 10

M. Treter, XV Międzynarodowa wystawa sztuki w Wenecji, Sztuki Piękne, R. III, 1926, nr 1, s. 26, il. s. 19

M. Wallis, Obrazy Ludomira Sleńdzińskiego na Wystawie Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków, Robotnik 3.IV.1926, il.

Z. Zanoziński, IV Doroczna wystawa obrazów i rzeźb Wileńskiego T-wa Artystów Plastyków, Kurier Wileński 29.V.1926, il.

Życki, Z Zachęty, Wystawa Plastyków Wileńskich, Kurier Polski 17.III.1926

R. Cortissov, The International Exhibition at Pittsburgh, A contrast between old and new ideas, New York Herald Tribune 30.X.1927

M. L. Jabłonkówna, Ludomir Sleńdziński, Sztuki Piękne, R. IV, 1927, nr 3, s. 81—99, il.

Polskoje sowremennoje iskusstwo w Prage, Centralnaja Jewropa 1927, nr 29

K. Poraj-Koźmiński, Niech żyje Wilno, Grupa Wileńska z wystawy grup: Pro Arte i ogólnej w Zachęcie, Polska Zbrojna 10.III.1927

Z wystawy L. Sleńdzińskiego (Wilno) w Krakowie, Światowid 1927, nr 46, il.

J.W.K., Nasi artyści plastycy w Pradze Czeskiej, Epoka 24.XII.1927

S.K., Polsk Konstutställning J Stockholm, Ny Tid Geteborg 22.VI.1927, il.

Alla Krönikor 23.IV.1927, il.

Nowina 5.IV.1927, il.

The Chicago Evening Post, Magazine of the World 19.IV.1927, 1 il.

The Winaed Head IX.1927, il.

W. Husarski, Rytm — Rafał Malczewski (Wystawy w Salonie Cz. Garlińskiego), Tygodnik Ilustrowany 1929, nr 48, s. 919, il.

J. Kleczyński, Z „Zachęty”. Wystawa pośmiertna Piotra Krasnodębskiego, Wilnianie, Kurier Warszawski 17.III.1929

Sztuki plastyczne na PWK, Kobieta Współczesna 1929, nr 30, il.

M. Wallis, Sztuki plastyczne. Wystawa Wileńskiego Tow. Art. Plastyków (Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych), Robotnik 1.IV.1929

Z Plastyki, Bluszcz 30.III.1929

Kurier Poznański 29.IX.1929, il.

Ergo, Jubileuszowa Wystawa W.T.A.P. w Pałacu Potyszkiewiczowskim, Paleta Wilna (dodatek artystyczny do Słowa) [1930], nr 2, il.

Kronika Artystyczna, Sztuki Piękne, R. VI.1930, nr 4, s. 151, 152, il. s. 159

Na marginesie klasycyzmu wileńsko-włoskiego, Bluszcz 1930, nr 23, il.

S. Piasecki, Wilnianie w Zachęcie (Wystawa Jubileuszowa Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków), A.B.C. 8.IV.1930

M. Wallis, Ludomir Sleńdziński, Pologne Litteraire, R. V.1930, nr 41, il.

Wileńskie Towarzystwo Artystów Plastyków 1920—1930 [Wilno 1930], s. 12—14, il.

M. K., Ze sztuki. Wileńskie Towarzystwo Artystów Plastyków oraz kolekcje prac Bartkowskiego Antoniego oraz Kuśmidrowicza Jana, Wiek Nowy 13.I.1931

W. Husarski, Artyści Wileńscy w IPS-ie, Tygodnik Ilustrowany 1933, nr 18, s. 357, il.

J. Kleczyński, Na tle wystawy L. Sleńdzińskiego w I.P.S., Kurier Warszawski 1933, nr 118, il. w niedzielnym dodatku do nr-u.

M. Morelowski, Wileńscy Plastycy w Warszawie, Kurier Wileński 27.IV.1933, il.

Plastycy wileńscy, Bluszcz 6.V.1933, il.

N. Samotyhowa, Wystawy Propagandy Sztuki w kwietniu, Kobieta Współczesna 7.V.1933, il.

M. Wallis [wstęp] Malarstwo Polskie, Ludomir Sleńdziński, Warszawa 1933, wyd. J. Mortkowicza, tabl. barwna

Dziennik Białostocki 27.IV.1933, il.

Ekspres Poranny 26.IV.1933, il.

Gazeta Warszawska 30.IV.1933, il.

Mołwa 2.VII.1933, il.

Słowo 16.IV.1933, il.

Podwójna niespodzianka (XIV wystawa obrazów i rzeźb Wileńskiego T-wa Art. Plastyków), Kurier Wileński 6.I.1935

M. Wallis, Ludomir Sleńdziński, Polskie Malarstwo Nowoczesne, Warszawa—Kraków 1935, wyd. J. Mortkowicza, tabl. barwna

W. Husarski, Wilno — ognisko sztuki, Bluszcz 1937, nr 11, il.

K. Winkler, Ludomir Sleńdziński i Grupa Artystów Nurt, Dziennik Literacki 19.III.1950, il.

Wystawa L. Sleńdzińskiego, Echo Krakowa 5.III.1950, il.

K. Winkler, Z wystaw plastyki krakowskiej. Ga-zeta Krakowska 2. III. 1957

M. Wallis, Sztuka polska dwudziestolecia, Wybór pism z lat 1921—1957, Warszawa 1959, il. nr 25

Ludomir Sleńdziński, Zwierciadło 10.VII.1960, nr 28, il.

Sleńdziński w Zachęcie, Słowo Powszechne 23.VI.1960, il.

(N) Ludomir Sleńdziński, Zwierciadło 3.III.1968, nr 9

Wielka Encyklopedia Powszechna PWN, t. XI, 1968, s.307, il.

Życie Literackie 4.II.1968, il.

SPIS ILUSTRACJI

MALARSTWO

1. Portret żony z obrączką, 1925
2. Portret żony na tle Forum Romanum, 1925
3. Portret Heleny Dobrowolskiej, 1926
4. Dafnis i Chloe, 1926
5. Senegalczycy, 1928
6. Portret matki, 1928
7. Portret rodzinny na tle Wilna, 1933
8. Sprzedawczyni dewocjonaliów, 1940
9. Portret córki w szalu hiszpańskim, 1943
10. Dożynki, 1944
11. Karnawał, 1944
12. Czarownice, 1944
13. Salwator, 1959
14. Dziewczyna z dzbanem, 1967
15. Wiosna, 1967
16. Wspomnienie, 1967
17. Portret żony Teresy, 1968

18. Pożegnanie, 1969
19. Dama na spacerze, 1969
20. Jesień, 1969
21. Ananke, 1970
22. Muszla, 1970
23. Echo, 1970
24. Widmo, 1970
25. Portret żony Teresy, 1970
26. Orion, 1971
27. Biała dama, 1971
28. Portret córki, 1971
29. Barbara Radziwiłłówna, 1971
30. Egipcjanka, 1971
31. Nokturn, 1971
32. Autoportret na tle Wilna, 1971

RZEŻBY

33. Czas, 1941
34. Tais, 1942

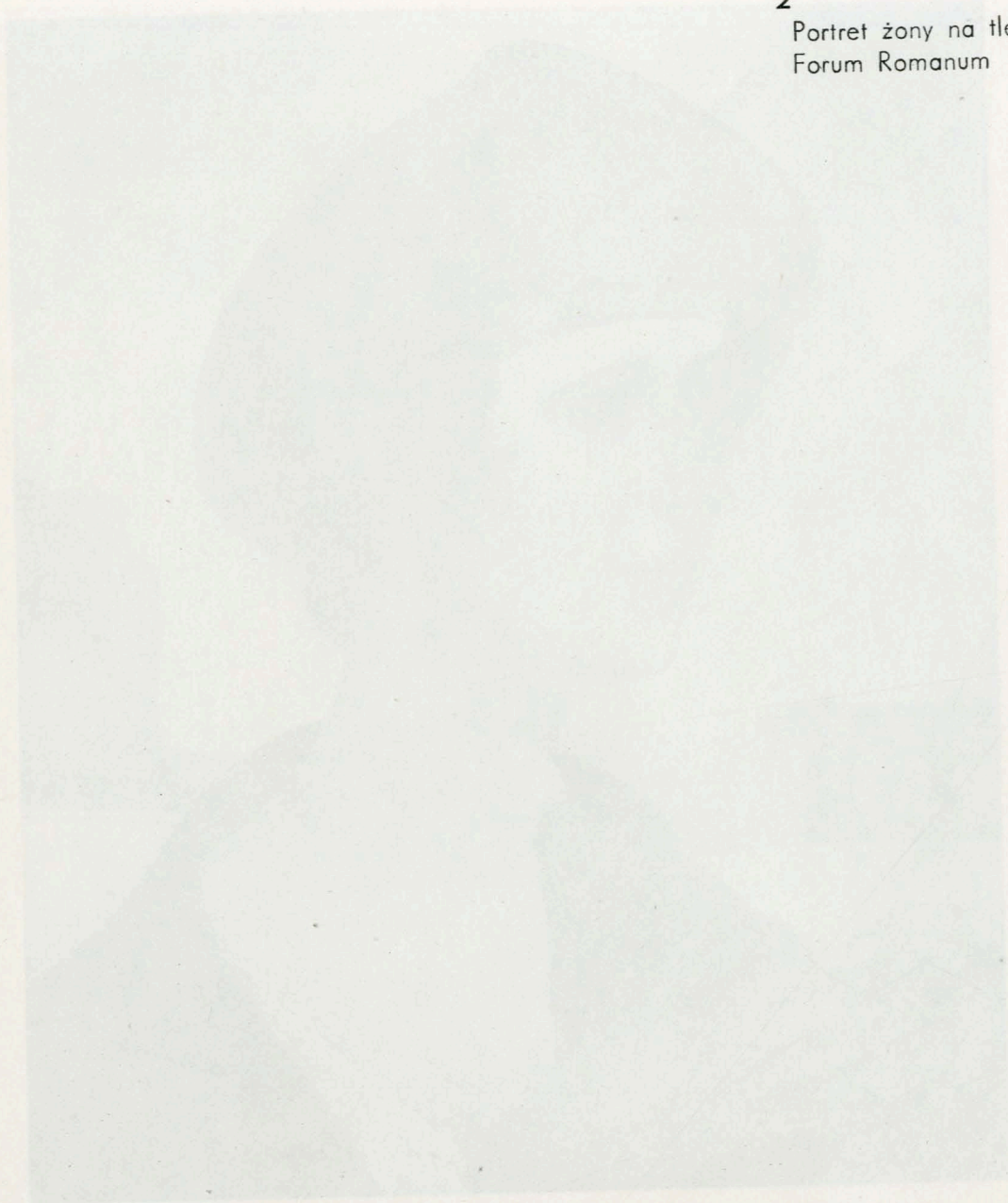
ILUSTRACJE

2

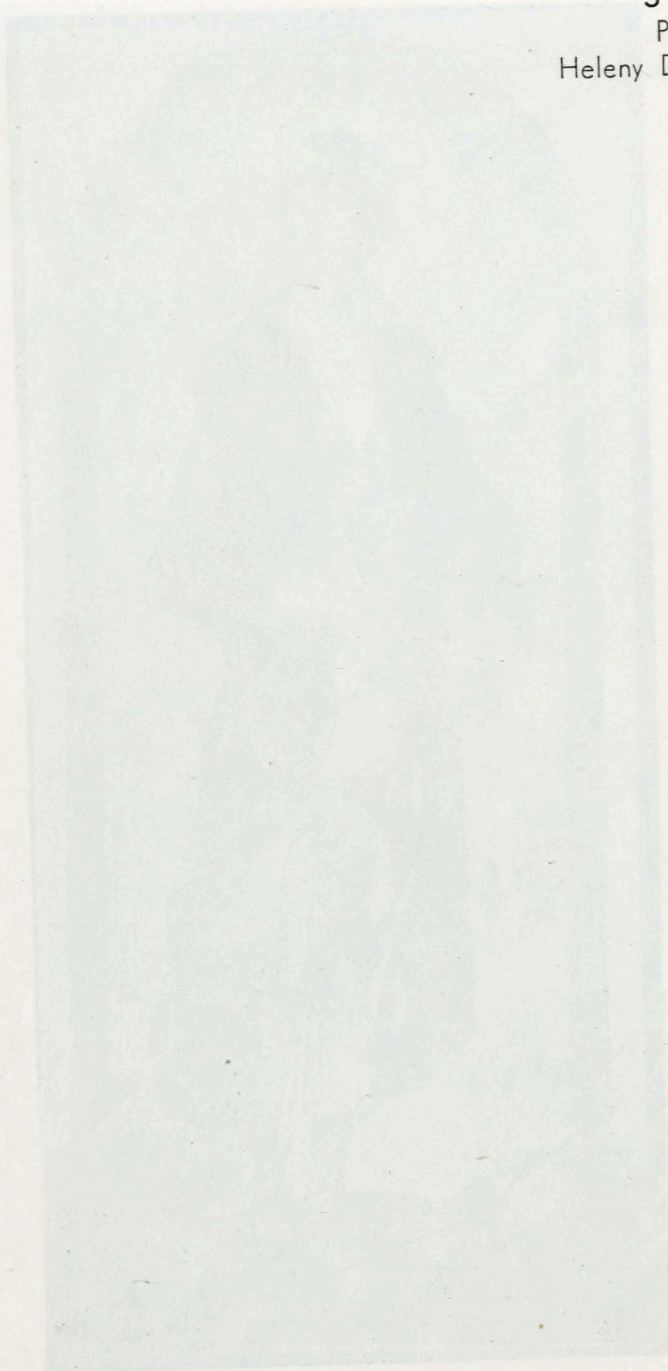
Portret żony na tle
Forum Romanum

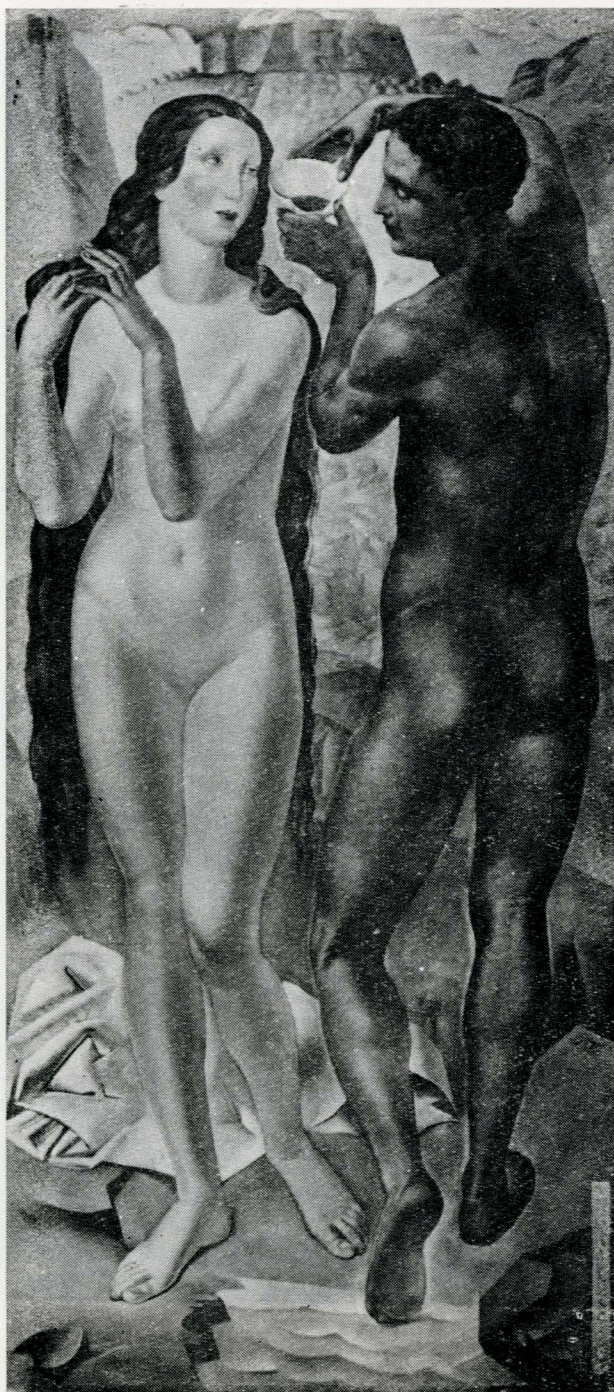
3

Portret
Heleny Dobrowolskiej

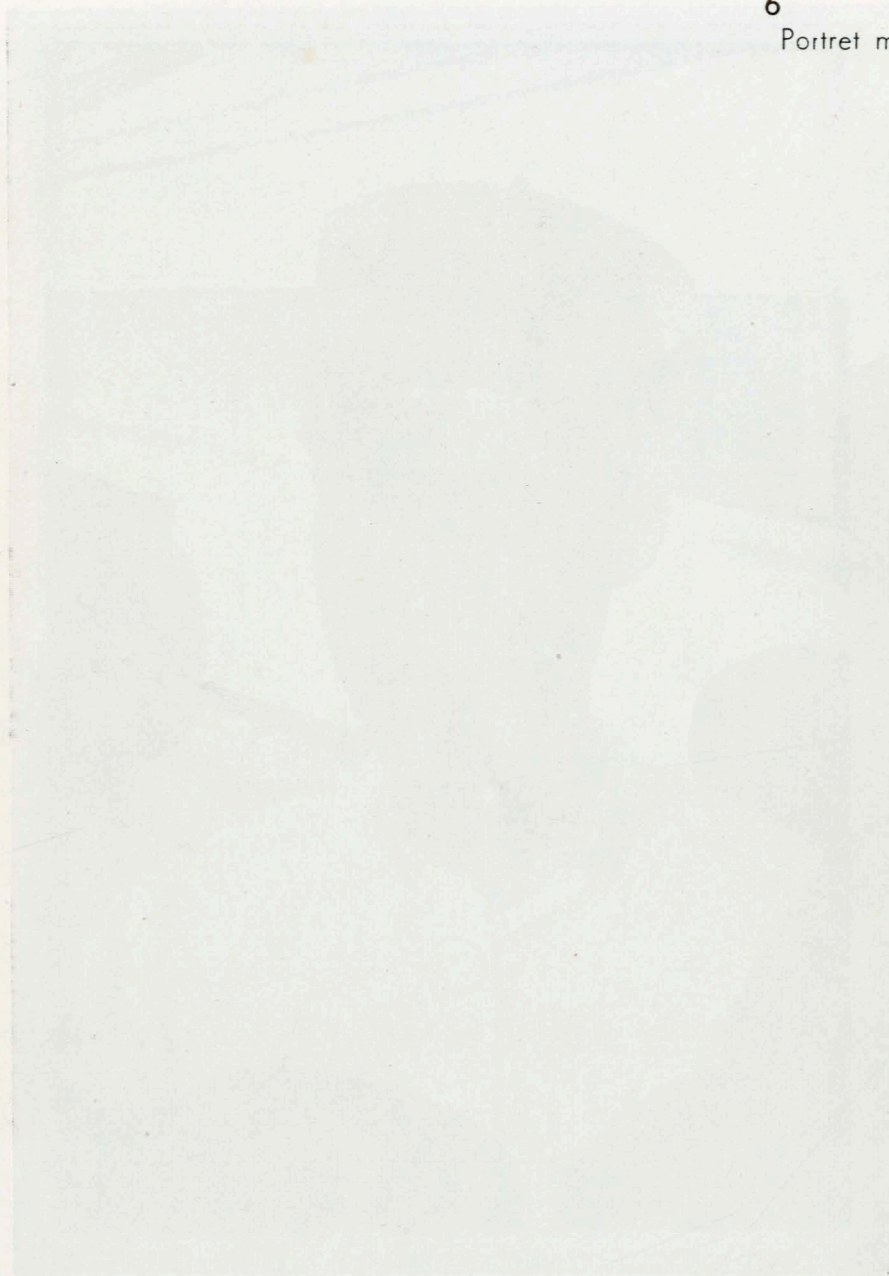

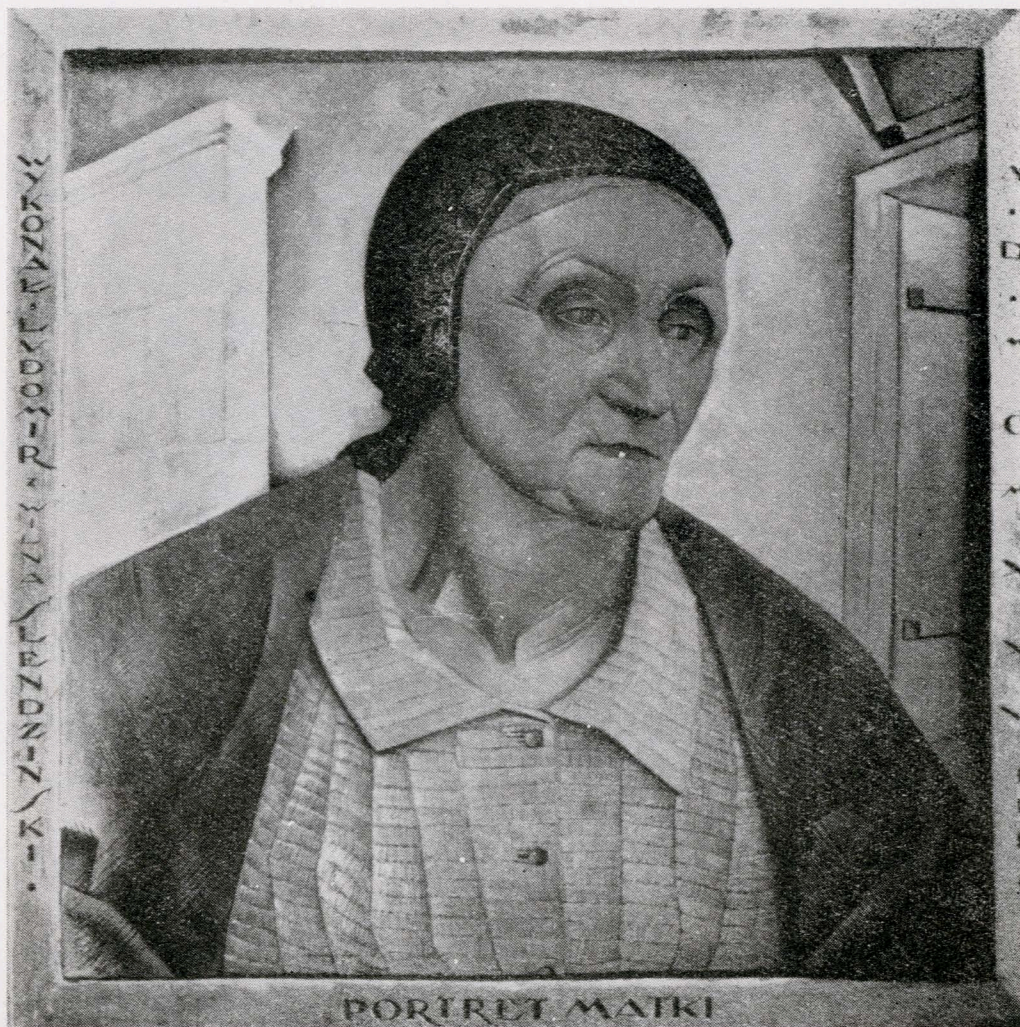

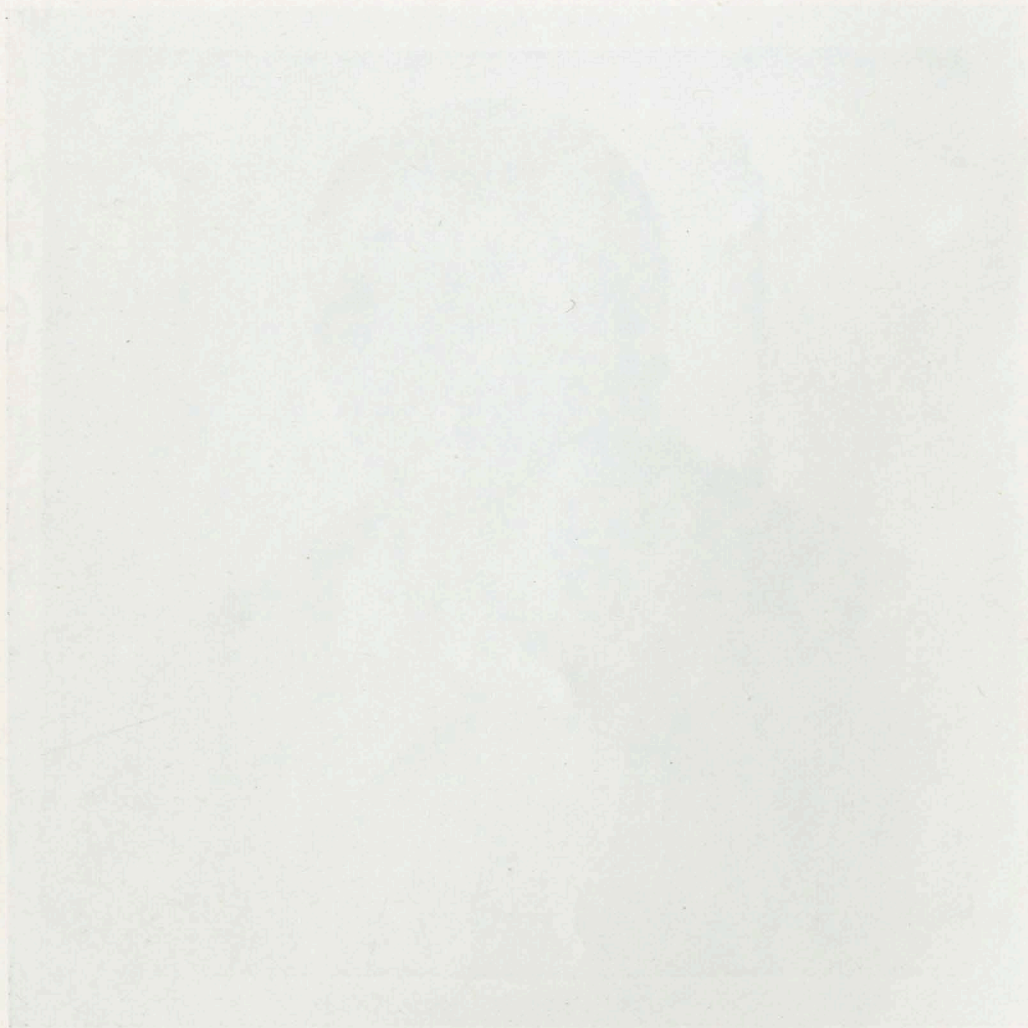

7

Portret rodzinny
na tle Wilna

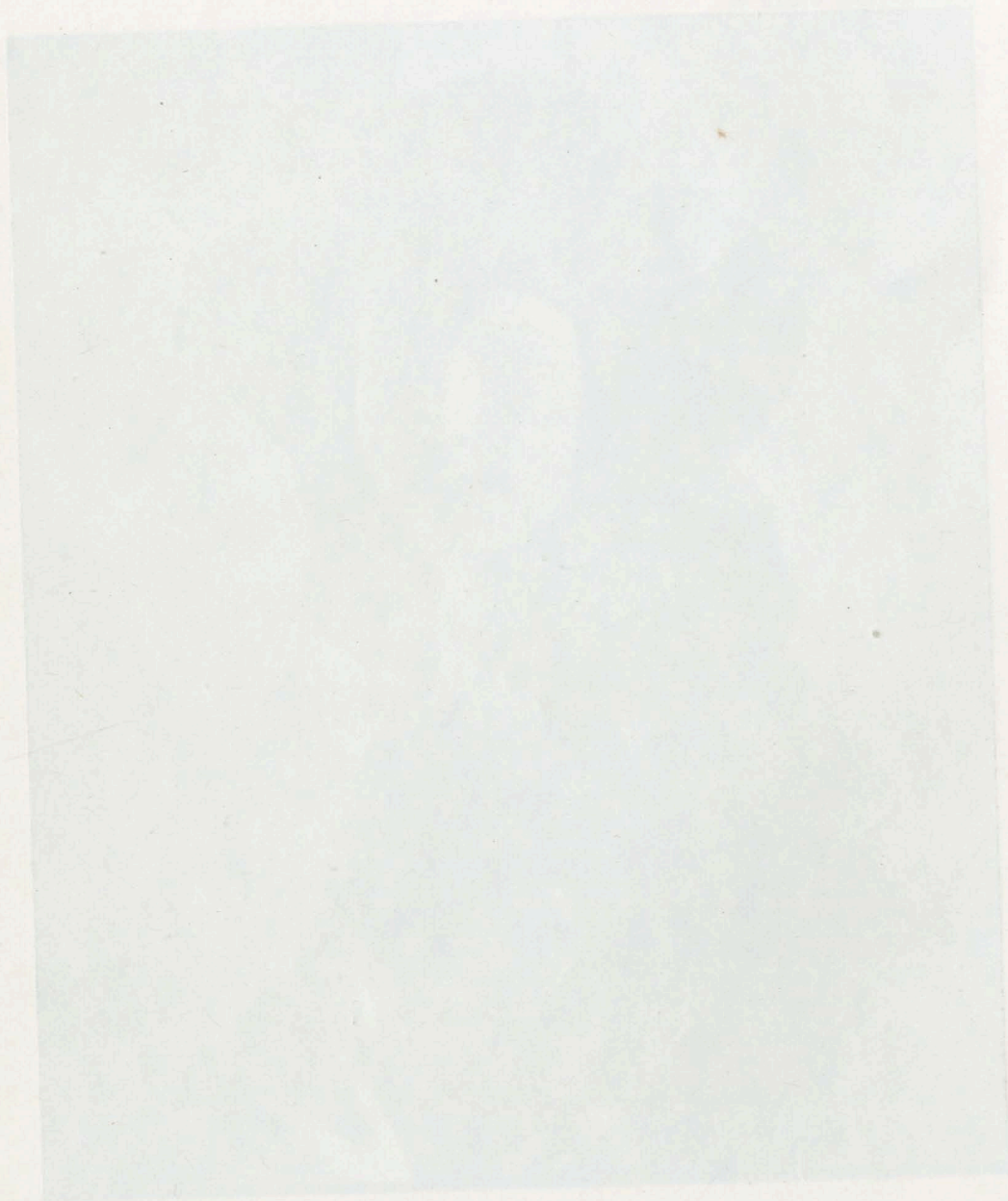

9

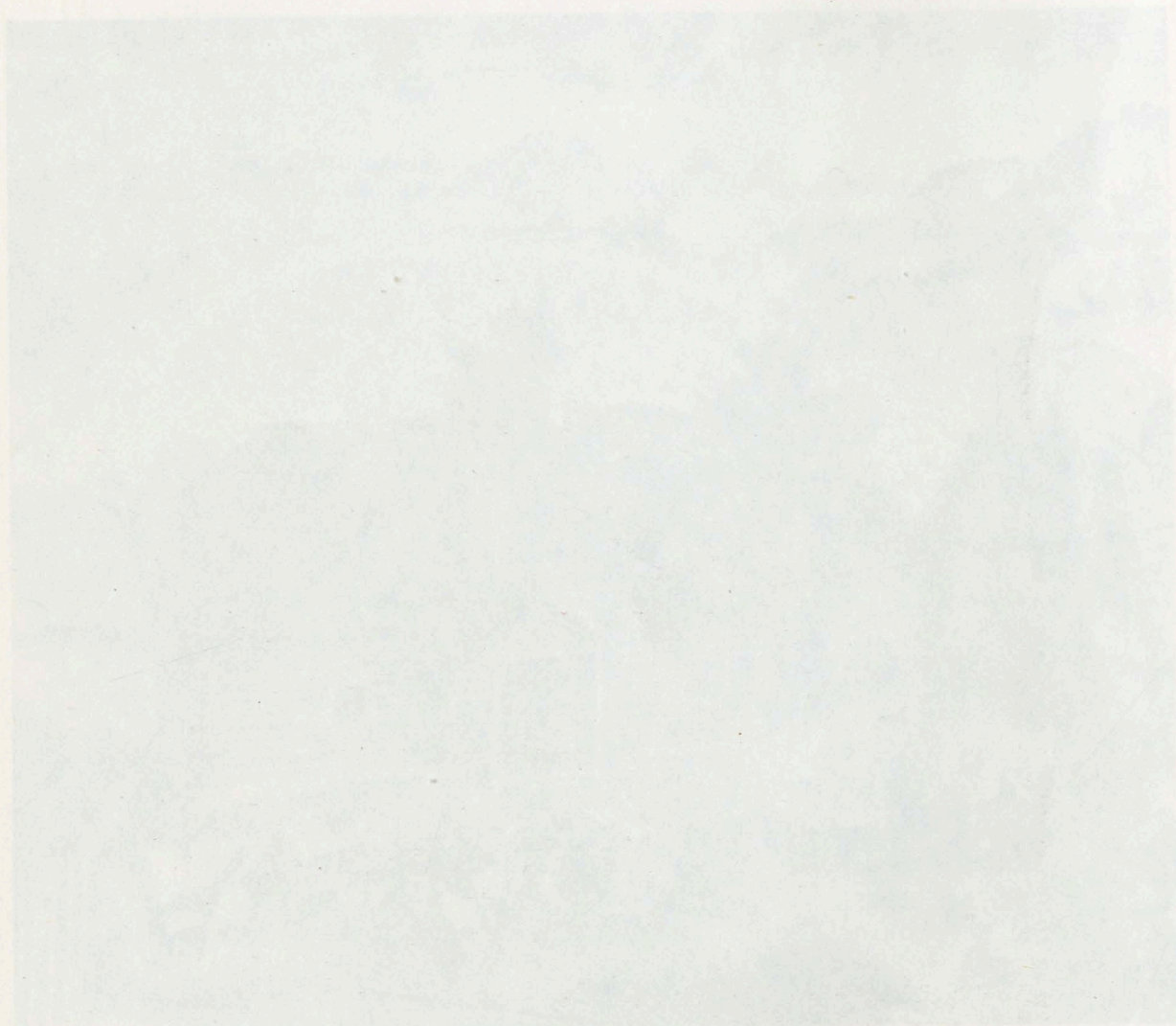
Portret córki
w szalu hiszpańskim

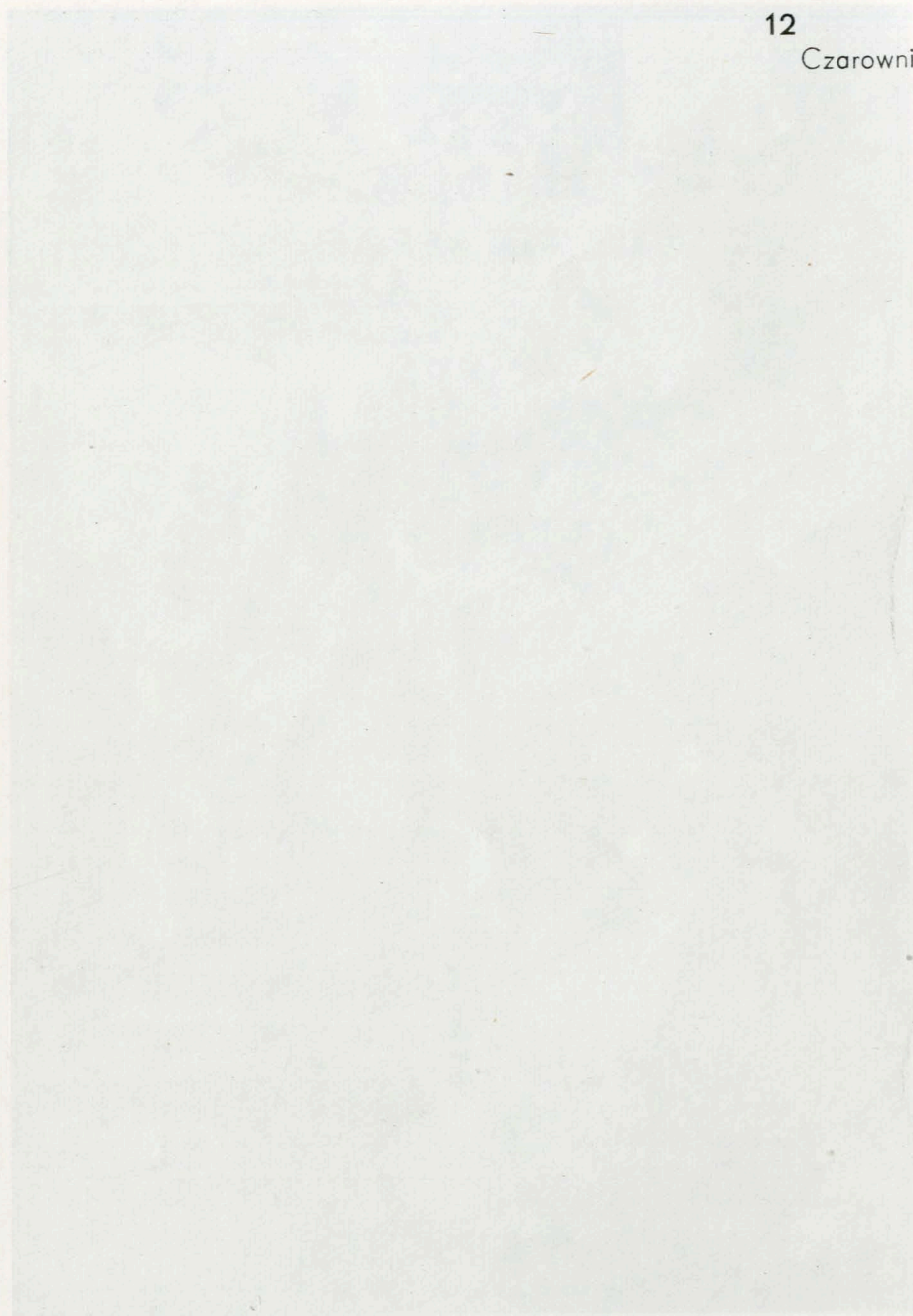

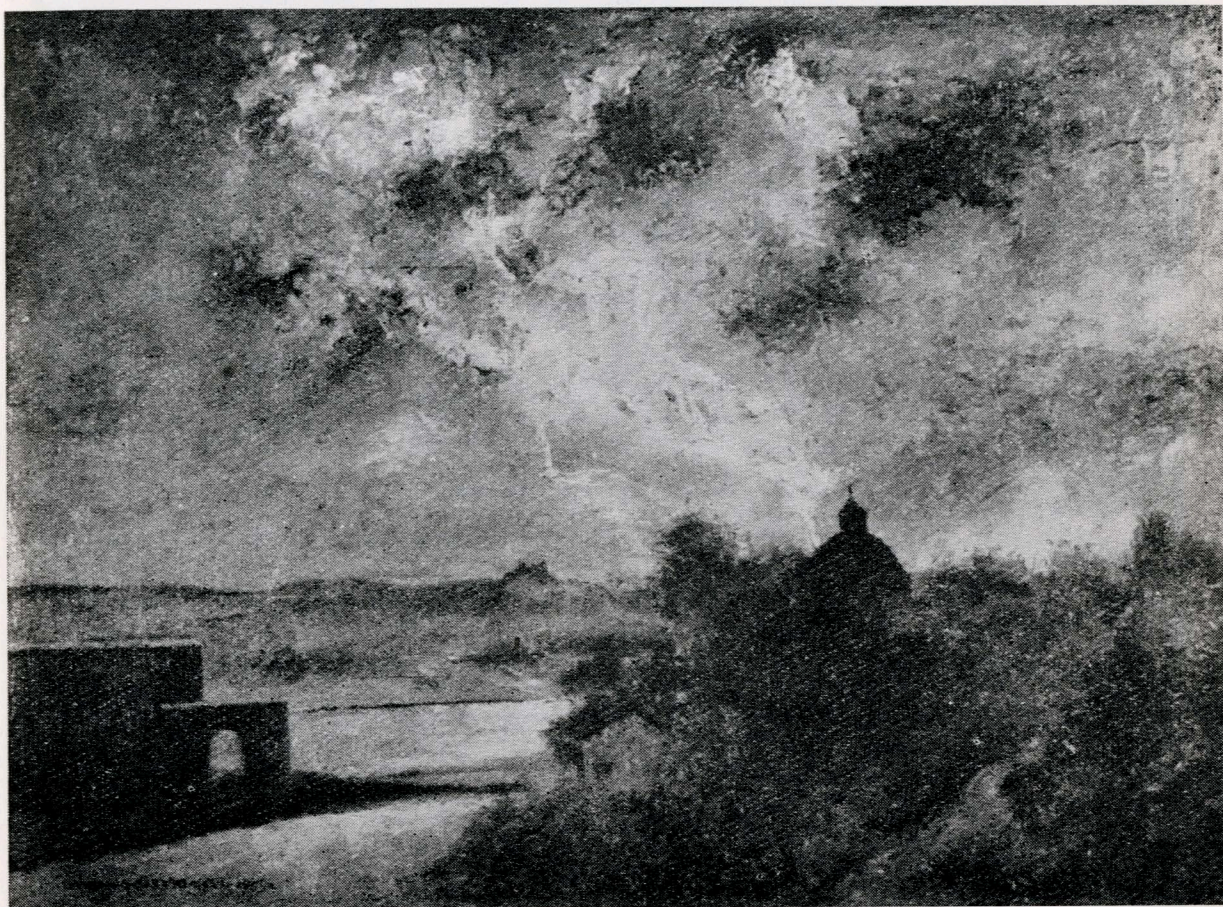

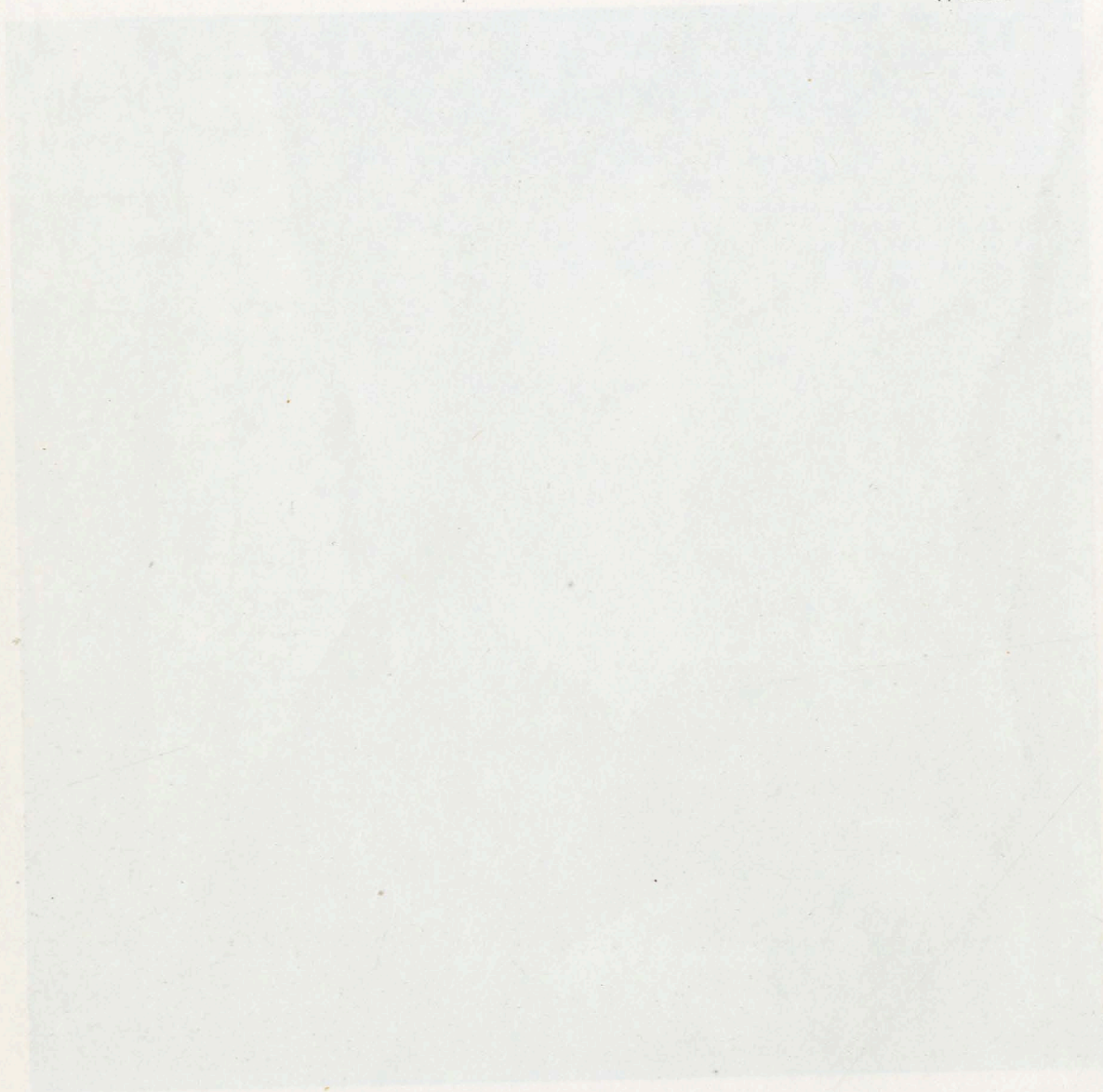

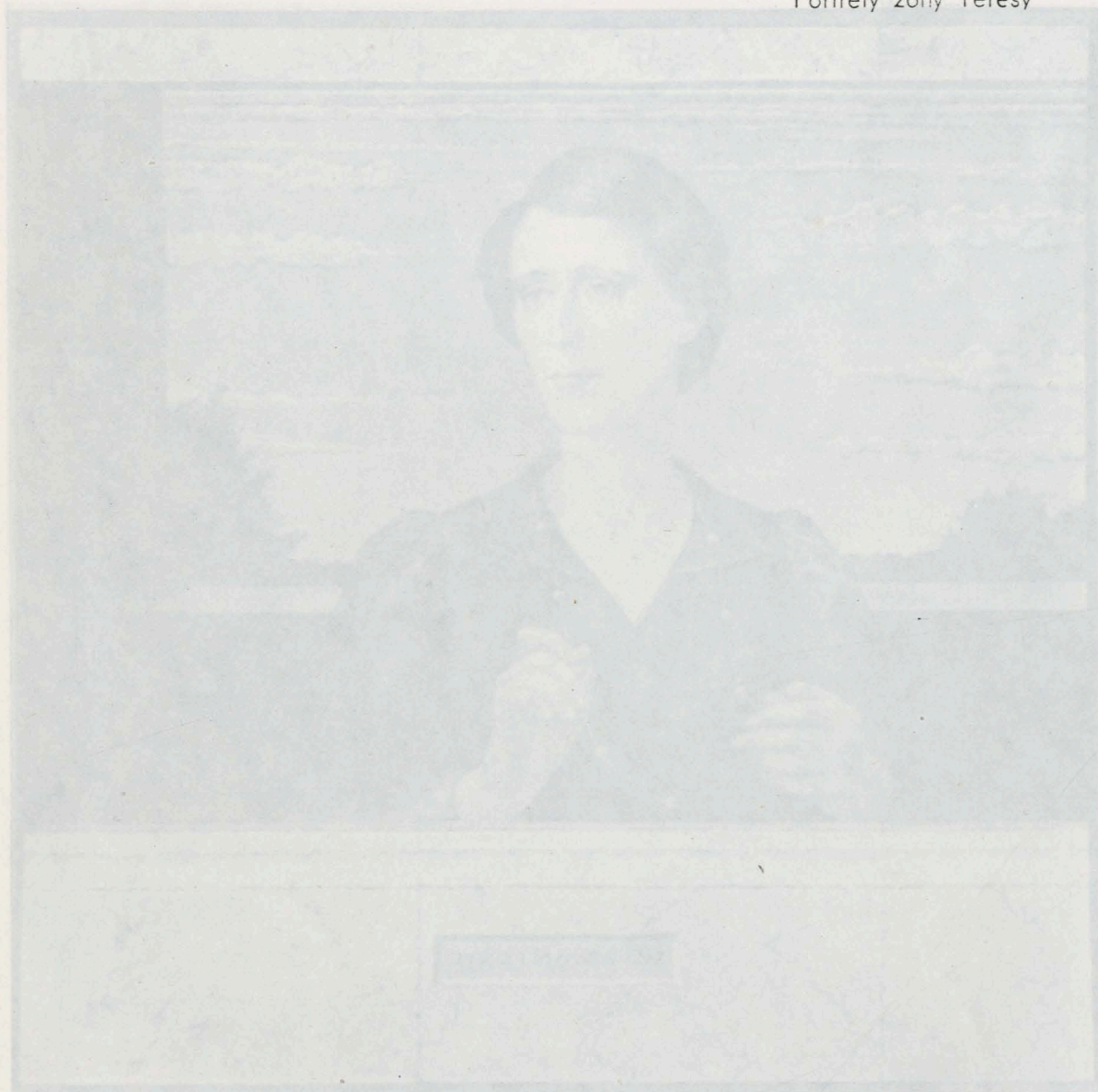

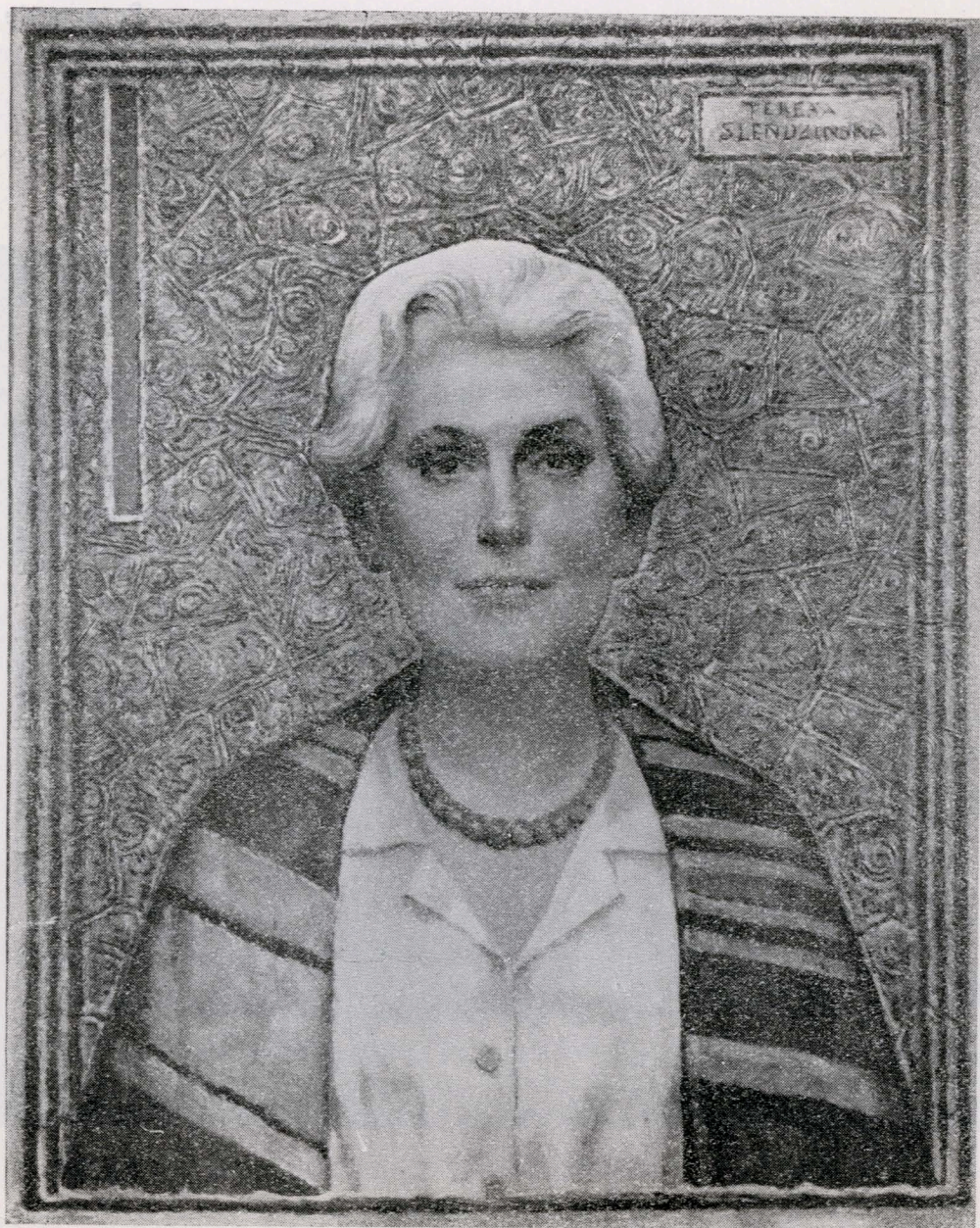

23
Echo

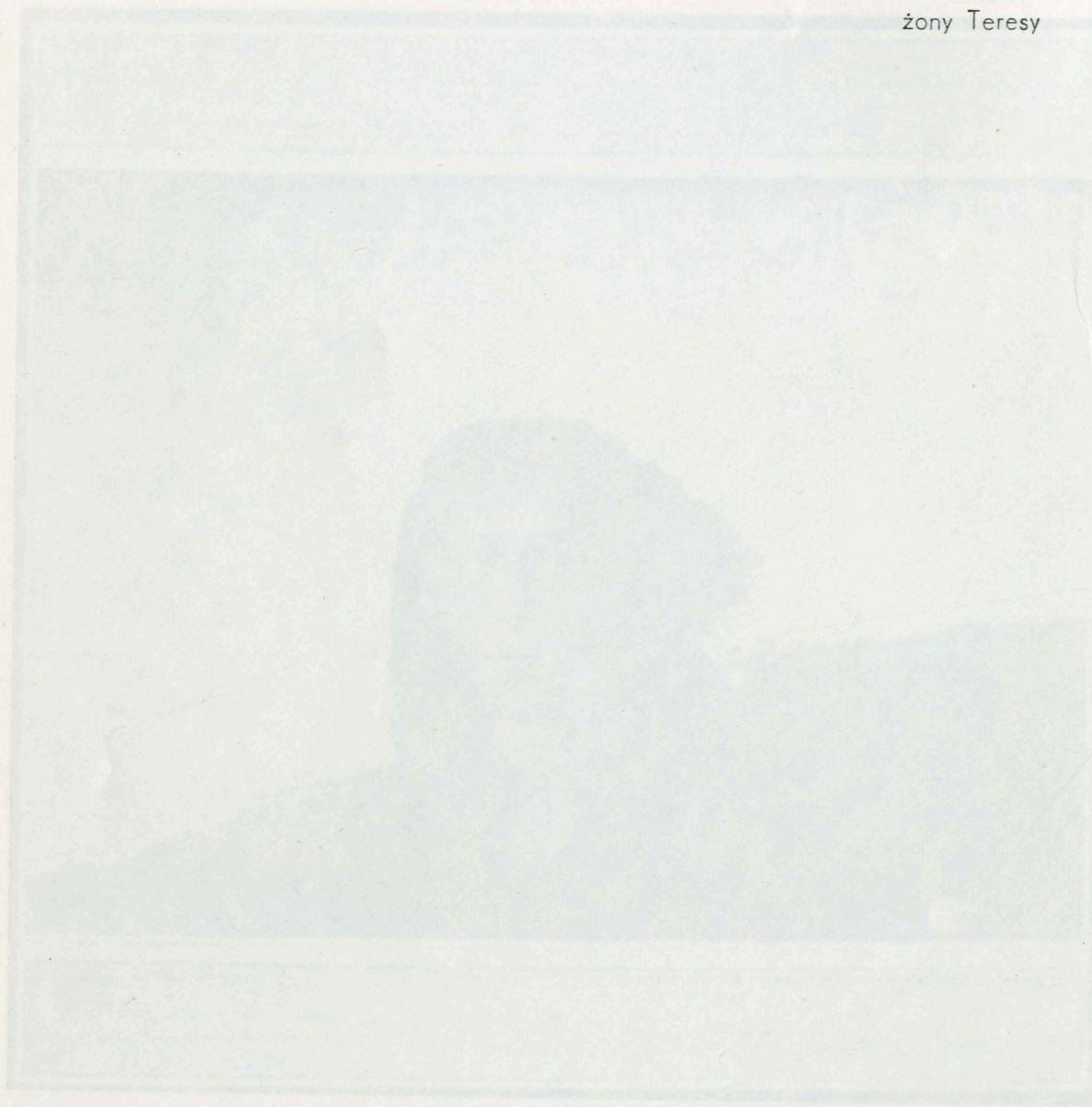

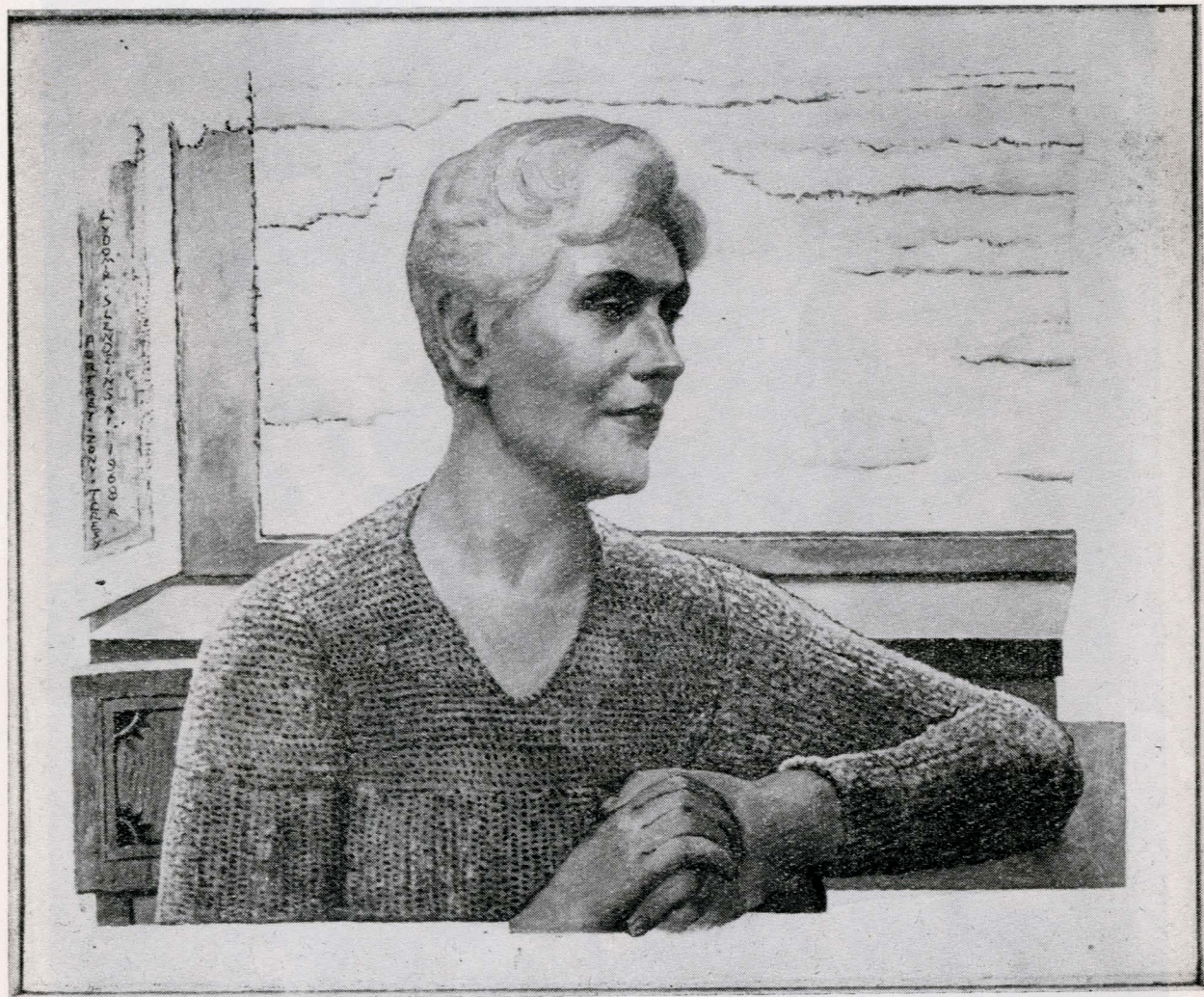

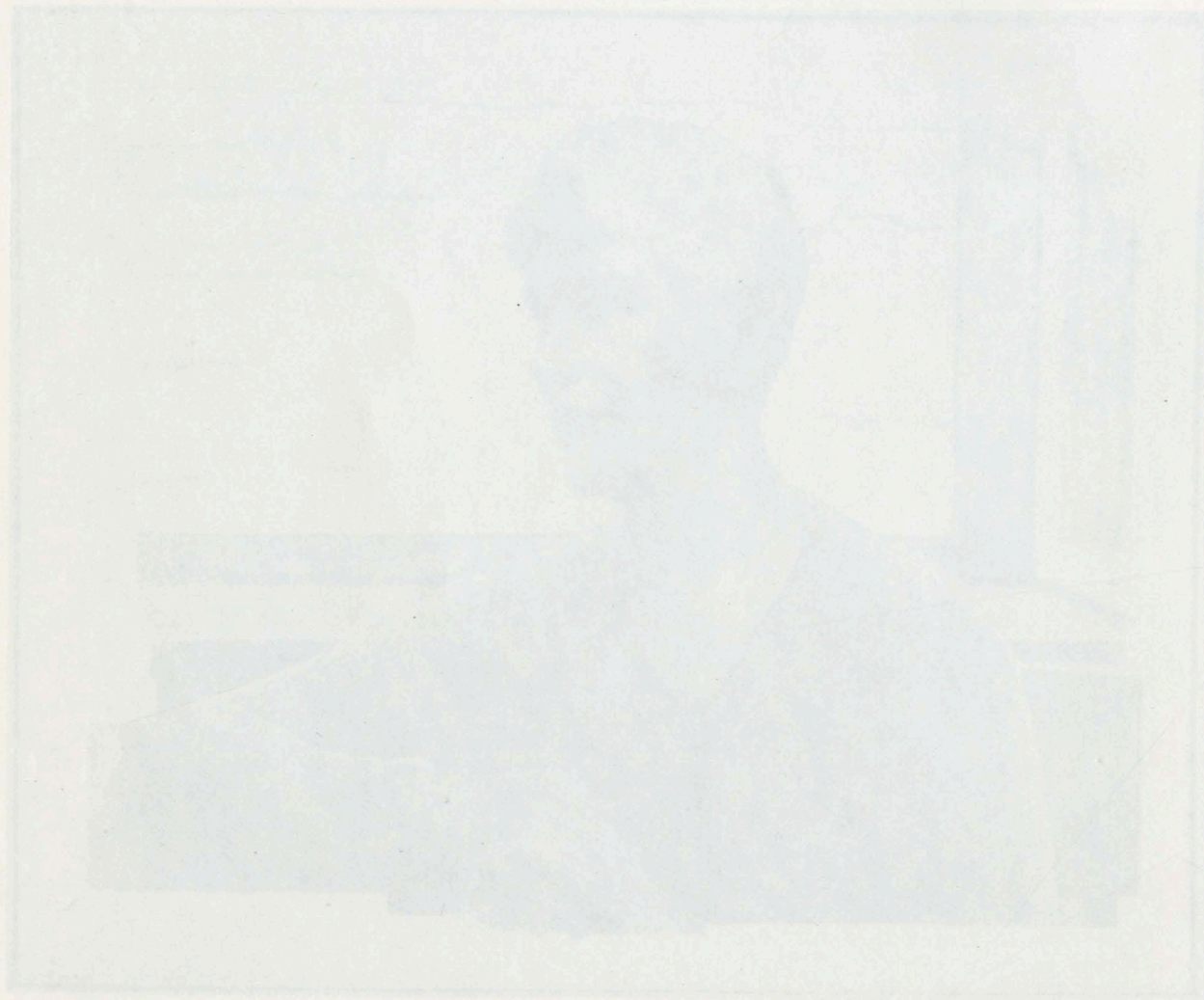

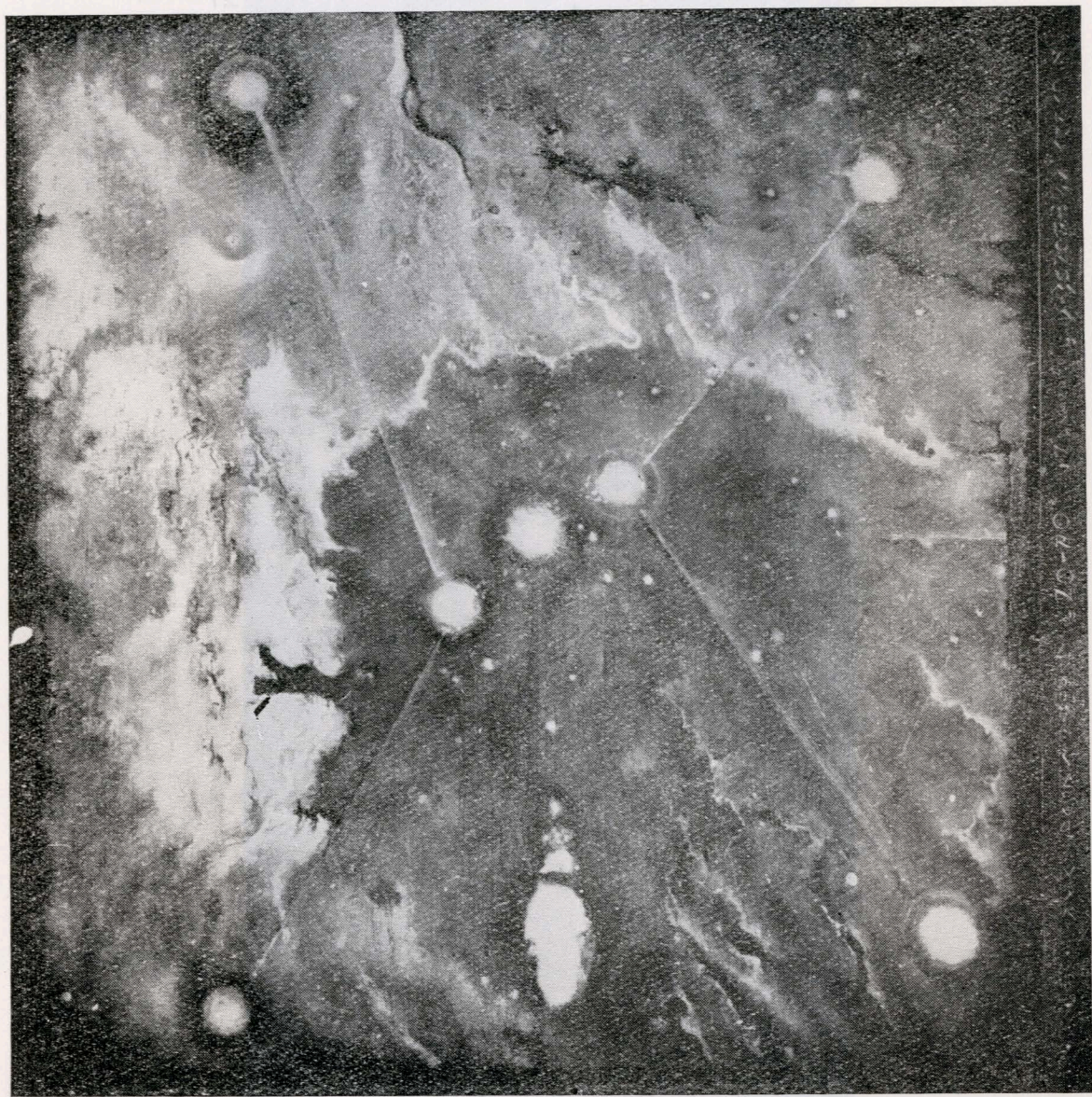
25

Portret
żony Teresy

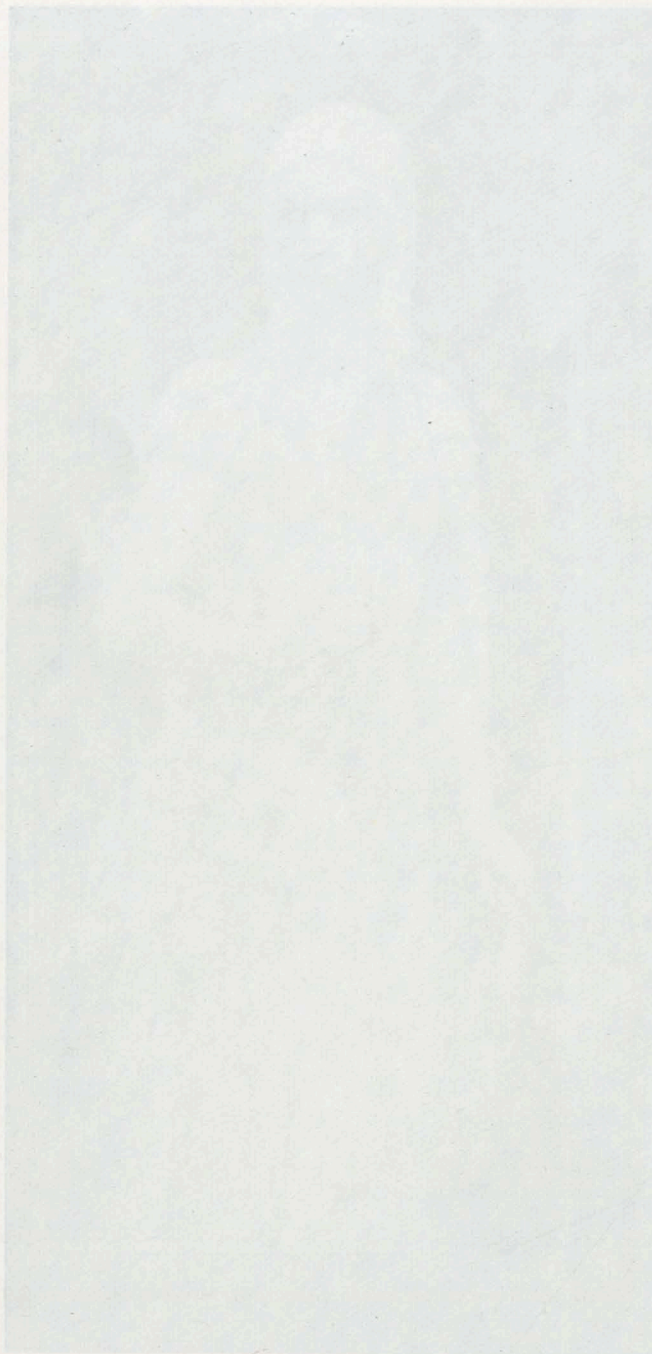

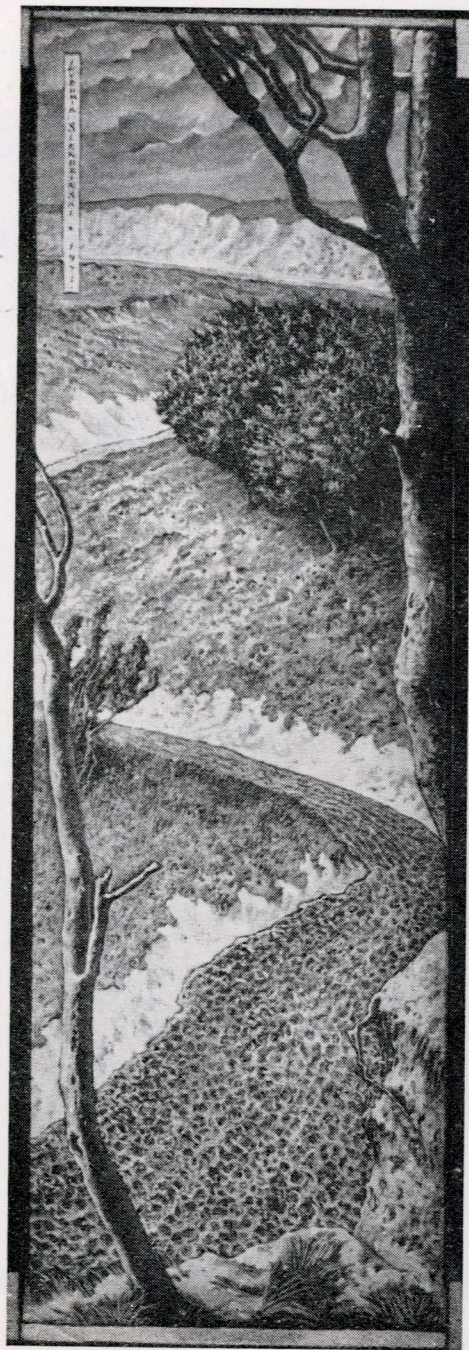

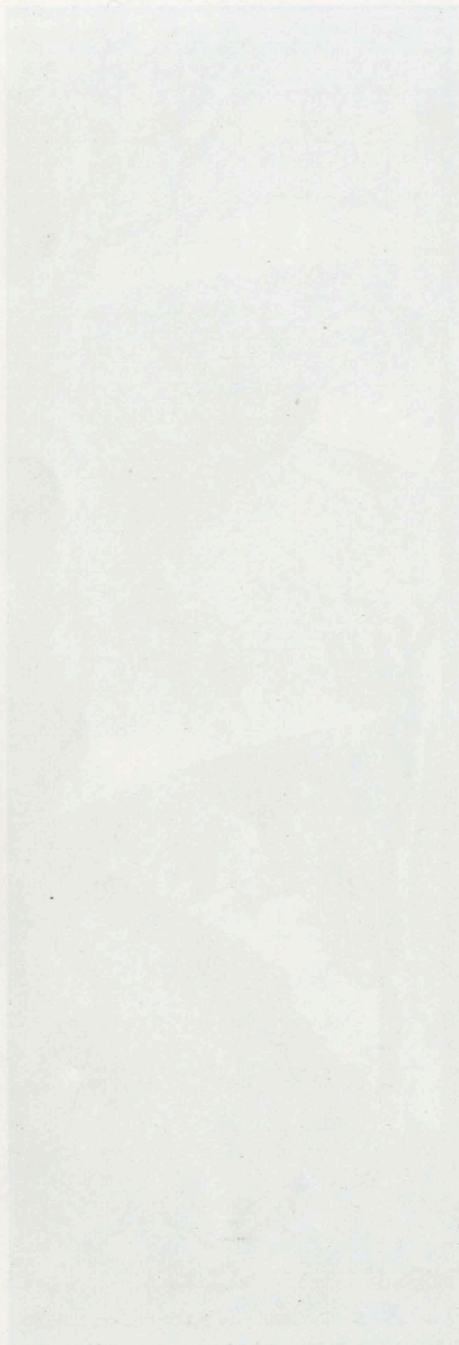

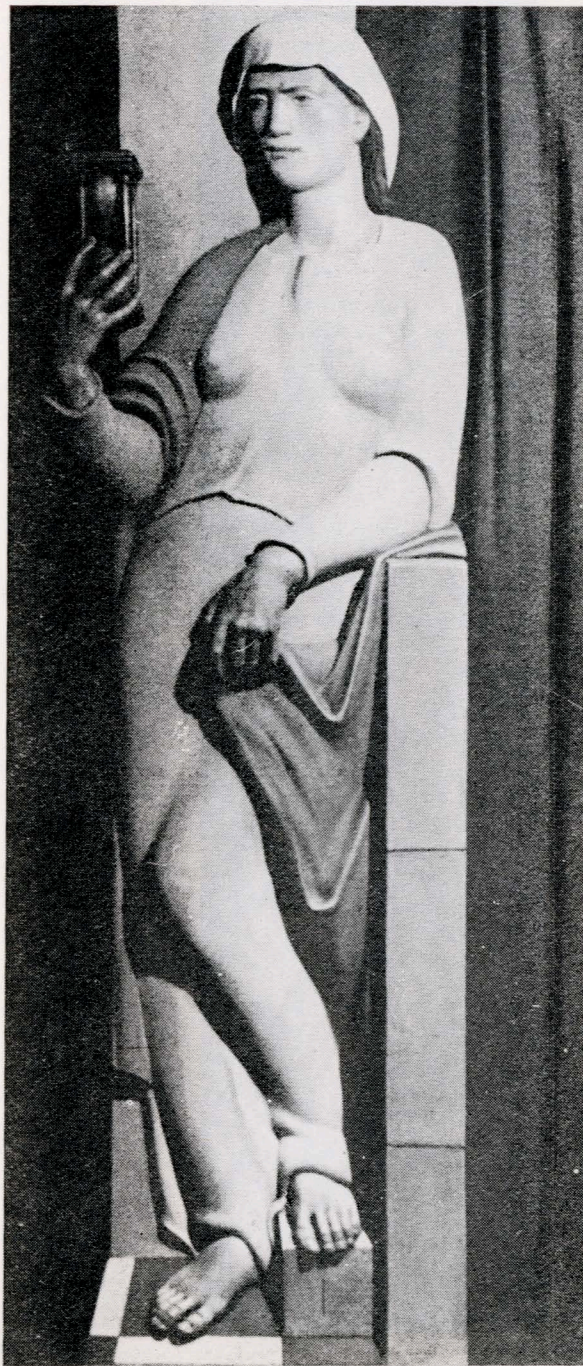
32

Autoportret
na tle Wilna

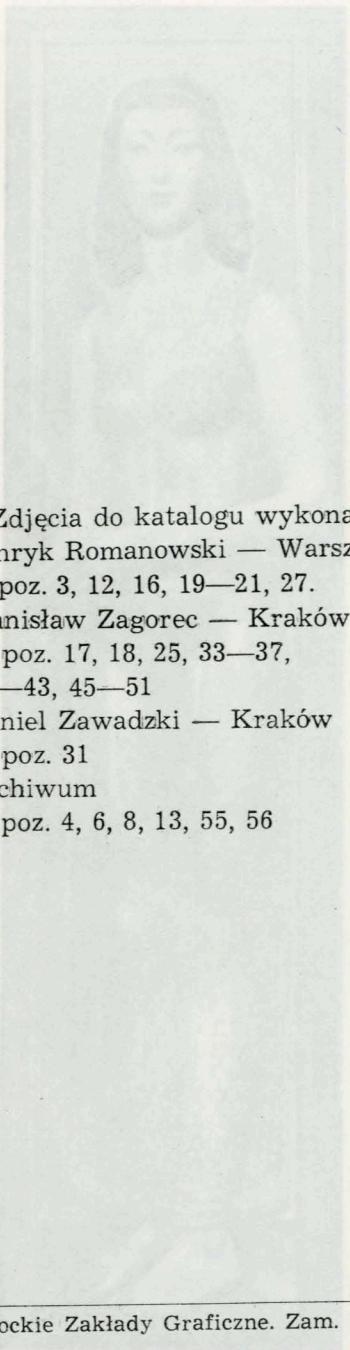

34
Toni

Zdjęcia do katalogu wykonali
Henryk Romanowski — Warszawa
do poz. 3, 12, 16, 19—21, 27.
Stanisław Zagorec — Kraków
do poz. 17, 18, 25, 33—37,
39—43, 45—51
Daniel Zawadzki — Kraków
do poz. 31
Archiwum
do poz. 4, 6, 8, 13, 55, 56